

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 103

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 17 de març del 1998 a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 786/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a límits i protecció de les Salines d'Eivissa i Formentera. 4451
 - 2) RGE núm. 1229/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del decret de turisme rural. 4451
 - 3) RGE núm. 787/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Projecte de llei de parc natural de les Salines d'Eivissa i Formentera. 4452
-

- 4) RGE núm. 1230/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hotels de nova planta a sòl rústic. (**Retirada**) 4453
- 5) RGE núm. 1594/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda econòmica al Club Esportiu Son Oliva. 4453
- 6) RGE núm. 1598/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de seguretat i prevenció d'incendis superior a la normativa vigent a allotjaments turístics. 4454
- 7) RGE núm. 1599/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estació marítima del moll de Sant Antoni de Portmany. (**Ajornada**) 4455
- 8) RGE núm. 1439/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a capacitat de població. 4455
- 9) RGE núm. 788/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a traspass reserva natural de les Salines d'Eivissa i Formentera. (**Ajornada**) 4456
- 10) RGE núm. 1607/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a uniformitat dels camps de les Illes Balears del programa de l'esport per a l'edat escolar. 4456
- 11) RGE núm. 1618/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament de la calçada de la carretera PM-731. 4457
- 12) RGE núm. 1595/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de contractes de les administracions públiques. 4458
- 13) RGE núm. 1352/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de l'edifici d'Ibasan. (**Ajornada**) 4458
- 14) RGE núm. 1000/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a creació de comissions d'investigació. 4458
- 15) RGE núm. 1608/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a plaça de metge oferta per l'Escola Balear de l'Esport. 4459
- 16) RGE núm. 1619/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades de les reunions de les comissions paritàries d'atribució de competències als consells insulars. 4460

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 1558/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a orientació política en matèria de residus, derivada de la Interpel·lació RGE. núm. 7288/97. 4461

III.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 670/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de formació del Govern. 4470

- IV.- **DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI** RGE núm. 5699/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, com a proposta de modificació del Reglament del Parlament. 4479

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 786/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a límits i protecció de les Salines d'Eivissa i Formentera.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, i la primera la formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a límits i protecció de les Salines d'Eivissa i Formentera. És una pregunta ajornada de la sessió del plenari passat. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Moltes gràcies, Sr. President. La pregunta és extraordinàriament senzilla en la seva formulació, és si en la seva concepció del que ha de ser el parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera el Govern té previst respectar els límits i els graus de protecció que actualment confereix a la zona la figura legalment vigent en aquests moments, i objecte d'un recurs, com tothom sap, davant el Tribunal Constitucional.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Govern té la paraula la consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull demanar disculpes al Sr. Diputat perquè vaig demanar ajornament; havia de contestar el conseller de Medi Ambient, però té una reunió al Ministeri urgent, i per això contest jo.

En primer lloc dir que la protecció d'un espai d'aquesta comunitat autònoma és una competència que tenim reconeguda a la Constitució, i que en aquest moment tot aquest tema està pendent d'un recurs, com saben, i el Govern només podrà respondre amb propietat respecte de les previsions sobre els límits i protecció de ses Salines d'Eivissa i Formentera quan el Tribunal Constitucional hagi declarat la nul·litat global de la Llei 26/95, per la qual es declara la Reserva Natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera. Seria imprudent contestar sense que s'hagués resolt aquest recurs, i dir per una altra banda que, com vostès saben, seran les Directrius d'Ordenació Territorial, o en aquest cas el propi Pla Territorial d'Eivissa i Formentera el que marcarà els límits. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula?

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Sí, moltes gràcies, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, Sr. Diputat. Deman per favor que es guardi silenci. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Moltes gràcies, Sr. President. Diuen que governar és preveure, entre d'altres coses, i jo la veritat és que em sembla sorprenent i a la vegada greu que un tema que realment no és un cosa que sorgeixi fa cinc minuts en el debat polític de les Illes Balears, que es un tema que continua des de fa molts d'anys, no tenguí en una matèria tan delicada com els graus de protecció i els límits, no hi hagi una previsió, no hi hagi una proposta, no hi hagi una intenció del Govern balear al respecte, independentment, naturalment, del fet que s'estigui pendent de la resolució d'un recurs a l'hora de fer efectiva aquesta política, però no tenir política, no tenir proposta, no tenir previsió respecte dels límits i els graus de protecció de ses Salines d'Eivissa, em sembla, des del nostre modest punt de vista, la veritat, sorprenent i alhora greu.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No li pot resultar sorprenent perquè en data 20 de maig de 1997 aquest ple d'aquest parlament, en sessió extraordinària va determinar en el punt quart que la protecció de ses Salines d'Eivissa i Formentera es faria mitjançant la declaració de Parc Natural, i això després el que seria la delimitació d'àrees, ho dirà el Pla Territorial Parcial d'Eivissa i Formentera. Jo crec que el Grup Popular ha manifestat la seva voluntat, però deixem a l'espera del recurs, i posteriorment al Pla Territorial que dissenyi quins han de ser els límits. No crec que ens correspongui, ni al Sr. Grosske ni a mi, avançar-nos a una norma tan important com el Pla Territorial. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1229/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del decret de turisme rural.

Passam a la segona pregunta, que formula la diputada Sra. Joana Maria Barceló, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del decret de turisme rural. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, bàsicament la regulació de turisme rural a les nostres illes es fonamenta en modificacions o en rehabilitació d'edificacions existents. Davant la realitat avui de la regulació del turisme rural, creu possible o està d'acord en la modificació d'aquest decret, concretament per possibilitar la construcció d'hotels de nova planta en el sòl rústic? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Barceló, es un tema que no nos hemos planteado; es decir, es cierto que por parte de diversas personas, y grupos políticos también, y de los propios representantes del Consell Insular, tanto de Menorca como en el caso de Ibiza, se ha puesto de manifiesto un hecho constatable, la verdad, y es que el Decreto de turismo rural ha tenido un gran desarrollo en Mallorca, y ha tenido un desarrollo muy escaso, la verdad es así, hay que decirlo, en Menorca y en Ibiza; y que sé que se estudian, que se piensan plantear algunas modificaciones posibles a introducir en ese decreto. Pero no me ha llegado ninguna propuesta de modificación concreta, y mucho menos en el sentido de extender el Decreto de turismo rural a edificaciones nuevas. Por consiguiente, tengo que contestarle a la pregunta diciendo que en este momento no estoy en condiciones de asegurarle nada, ni en un sentido ni en otro. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Evidentment el Decret de turisme rural avui està plantejat amb un determinat contingut, funcioni o no funcioni a unes determinades illes. Una cosa són modificacions en el sentit que aquest decret tenguí més possibilitats a altres illes, però evidentment una cosa molt diferent és la possibilitat de noves construccions en el camp, hotels de nova planta en el camp. Per tant, en aquest sentit es preveu concretament que sigui possible una modificació, tal com està establerta la filosofia del turisme rural, que, repetesc, es fonamenta en rehabilitació?, amb totes les adaptacions o modificacions que poguessin ser possibles en aquest camp de la rehabilitació, amb ampliacions o no. Però, modificacions en el sentit de crear edificis de nova planta, hi cap avui en la modificació d'aquest decret? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Es que, Sra. Barceló, me hace usted una pregunta a continuación, o la siguiente, y yo pensaba, por eso no me había metido en el tema en concreto. Mire usted, yo no estoy a favor de hacer hoteles de nueva planta en suelo rústico. No me parece que sea lo adecuado, excepto casos excepcionales que efectivamente respondan a algún criterio especial. Es el caso que ya se da, por ejemplo, con la Ley de campos de golf, en el que se pueden hacer hoteles de nueva planta acompañando un campo de golf en suelo no urbanizable. Ése es un caso absolutamente excepcional. ¿Que puede haber algún otro? Puede haber algún otro. En principio no soy en absoluto partidario, por supuesto, de hacer hoteles de nueva planta en suelo no urbanizable, en ningún caso, lo que podríamos llamar hoteles ordinarios, en absoluto. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 787/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Projecte de llei de parc natural de les Salines d'Eivissa i Formentera.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a Projecte de llei de parc natural de les Salines d'Eivissa i Formentera. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que, atesa la manca de previsió demostrada en la resposta anterior, no sé si aquesta pregunta ja peca d'ingènua; però la pregunta és si està el Govern redactant el Projecte de llei de parc natural per a ses Salines d'Eivissa i Formentera, és a dir, si el Govern preveu la seva acció futura en matèria tan delicada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Tot i que hem d'esperar la resolució del recurs, tenim un esborrany de decret de parc. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. M'agradaria, si hi ha un esborrany o si hi ha un document que el Govern estigui manejant, tenir coneixement d'aquest document. Faré la sol·licitud formalment, però li faig ara verbalment, perquè em sembla extraordinàriament interessant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera?

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Entenc que les normes només es poden lliurar quan són definitives. Hi ha un esborrany de parc, serà el conseller de Medi Ambient el que li podrà o no facilitar la informació, però en principi la meua opinió és que hi ha un esborrany, però un esborrany que s'ha de treballar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1230/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hotels de nova planta a sòl rústic.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Joana Maria Barceló, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hotels de nova planta a sòl rústic. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies. L'opinió del conseller ha quedat suficientment clara, i per tant retir la pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1594/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda econòmica al Club Esportiu Son Oliva.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuda econòmica al Club Esportiu Son Oliva. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, en la temporada 96-97 el Club Deportivo Son Oliva, en la modalidad de fútbol sala y en la categoría de juveniles se proclamó campeón de copa, campeón de liga, y logró luego ser campeón de España, lo que le daba derecho a participar en la Copa Ibérica contra Portugal. No me diga, Sr. Conseller, que se trata de un trofeo sin importancia, que no tiene carácter oficial desde su punto de vista, porque el problema no es ya tanto el carácter oficial o no que pueda tener este trofeo, no es un problema de laureles y fotos, sino que es un problema de la ilusión de toda una barriada detrás de unos chicos juveniles, modestos todos ellos, como modesta es su barriada, como modestos son los ciudadanos de su barrio. Desde que el *Govern* balear inició el proceso de recuperación de las competencias que tenía traspasadas a los consejos insulares, quiso dejar claro que lo que fuera de ámbito suprainular era competencia suya, y los grandes acontecimientos eran competencia suya.

Nos encontramos con un hecho de ámbito suprainular, y que podemos definirlo como un gran acontecimiento, de carácter internacional. En definitiva, Sr. Conseller, ¿piensa apoyar de manera suficiente a este modesto equipo de barriada, pero campeón de España de juveniles para que pueda participar en la Copa Ibérica en condiciones?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Després de totes aquestes manifestacions absolutament demagògiques del Sr. Diéguez, a mi què em queda per contestar?, i a més em diu el que he de contestar i el que no he de contestar. Sr. Diéguez, si nosaltres destinàssim crèdit a aquestes altures del pressupost que està destinat a finançar desplaçaments per competicions oficials per competicions que no són oficials, vostè seria el primer que faria la pregunta i criticaria en aquesta cambra que es fes. Per tant, crec que no té cap raó en aquest sentit, crec que està adoptant una postura absolutament demagògica. He de dir-li, primer, que efectivament aquesta no és una competició oficial; segon, que sap vostè els problemes que suposa el fet que aquest club estigui dins una federació que no està reconeguda a nivell nacional; i en qualsevol cas, si està en la nostra mà, de qualsevol manera mirariem de poder ajudar aquest club; però vostè sap perfectament que per la via oficial i amb els crèdits destinats a aquests desplaçaments no es pot donar aquesta ajuda.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Me asombro, me asombro porque yo no le he dicho lo que tenía que contestar, le he dicho la pregunta. Esperaba la respuesta, y la respuesta ya la he oído. No; porque no ha dicho sí, ni sí ni cuánto. Ahora, ¿que me diga que a ustedes no les compete? Le voy a decir tres cosas: Una respuesta a una pregunta escrita hecha a su *conselleria*, indicando una serie de subvenciones: "organización trofeo fútbol sala Club Deportivo Biniali, 150.000 pesetas. Programa de promoción en Sencelles 250.000. Programa de promoción de básquet en Sencelles 150.000".

Podría seguir, pero sólo le he dicho estas tres, que suman en total casi 700.000 pesetas. ¿Qué pasa con éstas?, ¿porqué éstas sí y éstas no? Porque el director general que estaba entonces era natural de Biniali y concejal de Sencelles. Son Oliva tendrá que esperar a las próximas elecciones, a ver si tiene suerte y, o bien tiene un director general que sea de Son Oliva, o cambia y hay un gobierno de progreso, mejor del que hay ahora, y da las subvenciones con mejor criterio y ayuda a los modestos, y no siempre a los ricos y poderosos, como está haciendo el Partido Popular. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, jo crec que els dois que diu vostè al voltant d'aquesta pregunta ja no se'ls creu ni vostè; ja arribar a aquests nivells de parlar rics i de pobres. En qualsevol cas, jo l'animaria perquè vostè ajudàs també aquests clubs. Parla vostè de competències, que nosaltres els robam competències. Faci vostè la seva feina. Per què no la fa? Per què la culpa de tot la té el Govern balear? Faci la seva feina, nosaltres complirem amb les nostres obligacions, i si podem, ajudarem el Club de Son Oliva.

EL SR. PRESIDENT:

Passam...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, una cuestión de orden. Me ha hecho una pregunta en el último turno. Creo que después de lo sucedido en el último debate sobre el estado de la autonomía, que se abrió un turno cuando el representante del Gobierno hacía una pregunta, creo que me corresponde contestar.

EL SR. PRESIDENT:

Diga, diga.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Me pregunta que porqué no hago mi trabajo. No sé si se refiere al trabajo que corresponde a otra institución, que es lo que supongo que dice. ¿Quién le dice que no, Sr. Conseller?, ¿quien le dice que no? Nosotros, no se preocupe, que todos aquellos que ustedes no quieran acoger, no se preocupe, que desde el Consell Insular de Mallorca serán acogidos, recogidos y cuidados. No se preocupe, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

(*Aldarull a la sala*).

Acabat aquesta doble pregunta d'un i altre, jo record als membres d'aquest parlament, tant als que fan preguntes com als que contesten, que estam en el Parlament, i es ve a passar comptes de la gestió que es du, tant amb els grups parlamentaris, com del Govern.

I.6) Pregunta RGE núm. 1598/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de seguretat i prevenció d'incendis superior a la normativa vigent a allotjaments turístics.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Ha contestat a una pregunta, ha dit que feia la seva feina.

...el Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de seguretat i prevenció d'incendis superior a la normativa vigent d'allotjaments turístics. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Últimament hi ha hagut alguns empresaris d'allotjaments turístics que ens han fet arribar que alguns *tour operators* exigien mesures contra incendis i de seguretat superiors a la normativa vigent a la nostra comunitat, i la pregunta que volíem fer a la Conselleria de Turisme és si té coneixement que aquestes exigències existeixen, i si s'està utilitzant aquesta pràctica als empresaris turístics. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sí, efectivamente, Sr. Marí, alguna información tenemos, y algunas veces se nos han hecho comentarios. Efectivamente algunos *tour* operadores hacen exigencias, o piden condiciones superiores a las que pide la normativa en materia de seguridad contra incendios. En la Gran Bretaña hay una enorme preocupación por el tema de la seguridad. Tal vez usted recuerde que en la última World Travel Market fue un tema del que se habló muchísimo. Están extraordinariamente sensibilizados a eso, y por consiguiente plantean a sus eventuales clientes hoteleros que refuercen las medidas de seguridad. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. De la contesta del Sr. Conseller es dedueix, o se m'ocorre que se li podrien fer moltes altres preguntes, i jo preguntaria, o començaria dient que tal vegada si les mesures que tenim a la Comunitat Autònoma es creu que no són suficients, tal vegada hauríem de canviar aquestes mesures, o decrets o normes sobre seguretat. Però de qualsevol manera, el que vull dir és que a la nostra comunitat tenim unes normes on tothom s'hi ha d'acollir, i els empresaris tenen el dret de saber quines són les exigències que se'ls requereix per part de l'Administració. Si això no és així, si no és suficient, això evidentment crea inseguretat, i a més fa quedar molt malament les normes d'aquesta comunitat autònoma, i a les nostres illes en general. Per tant, jo el que demanaria al Sr. Conseller és que sortís en defensa de les seves pròpies normes i d'aquests empresaris, o bé que canviem les lleis en un futur i les regularitzem de manera que siguin satisfactòries per a tots. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. No, Sr. Marí, no. Verá: las normas de seguridad contra incendios de la Comunidad Autónoma en principio son normas suficientes, que garantizan efectivamente la seguridad de los clientes. El problema va por otro lado; me parece que usted también lo sabe, pero lo plantea aquí en unos términos que sabe que no son los correctos. El problema no es por tener medidas de seguridad efectivamente superiores, que defiendan de mejor manera la integridad de los clientes. Muchas veces lo que se pretende con determinadas medidas de seguridad que pueden pedir a los hoteleros algunos *tour* operadores es ponerse a salvo de eventuales responsabilidades antiaccidentes. Son cosas distintas. Es decir que, claro, las compañías de seguros británicas etcétera cada vez hilan más fino, y como hilan muy fino, entonces son ésas las que a su vez exigen ante los tribunales igualmente británicos muchas veces a los operadores que ante cualquier accidente respondan con a veces pagos muy importantes, con responsabilidades muy altas, y lógicamente ellos se quieren cubrir. Eso, como digo, lo piden a aquellos hoteleros que libremente quieren contratar con ellos. Por consiguiente, ni nosotros tenemos que alterar nuestras medidas de seguridad, en principio, independientemente de que pueda haber alguna que se mejore, que siempre se avanza en ese terreno, y puede haber alguna, y estoy abierto a modificar todo lo que haya que modificar en ese sentido.

Pero en principio nuestras informaciones no son que haya que modificar nuestras normas. Nuestras normas son suficientemente garantizadoras de seguridad. Lo que sucede, como digo, es que a los hoteleros les puede convenir en un momento determinado acceder a determinadas peticiones de los *tour* operadores, que a su vez se ven más respaldados ante las peticiones o quejas que pueda haber, o denuncias ante los tribunales de justicia británicos. Todo eso entra dentro de lo que es el juego del mercado, y yo creo que ahí no tenemos que meter ninguna mano especial ni alterar en absoluto nuestra pauta de comportamiento. Yo creo que las cosas así funcionan bastante bien. Ya digo que siempre hay reserva de que efectivamente podamos mejorar alguna cosa de nuestra normativa, y a eso estoy abierto permanentemente. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 1599/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estació marítima del moll de Sant Antoni de Portmany.

La següent pregunta, demanen per part del Govern que sigui ajornada, degut a l'absència del conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1439/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a capacitat de població.

Passam a la pregunta número 8, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a capacitat de població. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Al nostre grup ens sobta encara sentir el PP fer servir expressions d'encuny ecologista, i fer-ho a més amb aquella vehemència del neòfit. Tal és el cas de desenvolupament sostenible, sobre el qual avui mateix hem llegit una advertència que ens fa el Sr. Jaume Matas, sobre l'ús pervers que se'n fa moltes vegades d'aquest concepte. Llegim textualment avui a la premsa, que s'han fet un grapat de desastres urbanístics utilitzant el concepte de desenvolupament sostenible. Ens ho diu el Sr. Matas en una conferència.

Nosaltres estam absolutament d'acord amb el que diu el Sr. Matas, i de fet el seu és una bona mostra d'això. Per tant, per veure si hi haurà alguna mena de reacció i alguna mena d'actitud nova respecte d'aquest desenvolupament sostenible, atès que l'avanç de Directrius d'Ordenació del Territori diuen que es pot multiplicar per 5 la capacitat de població de les Illes Balears i es pot multiplicar per 2 el sostre d'edificacions, feim aquesta pregunta, a veure si tendria alguna mena d'influència. En concret la pregunta és si hi ha un sostre de capacitat de població de les Illes Balears compatible amb el desenvolupament sostenible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En principi vostè vincula sostres de població amb desenvolupament sostenible. Sense dubte podríem realitzar en torn a aquest tema moltes tesis doctorals, i no arribaríem a cap conclusió científica. Per a nosaltres el tema de desenvolupament sostenible, la sostenibilitat, té més a veure amb la població visitant que amb la població resident, i en aquest sentit és en el que s'han pres mesures com la de la moratòria en el nombre de places turístiques. Per altra banda, parlar del que és un fre a la població en evolució seria perillós perquè en molts de casos podria conculcar la Constitució. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Entenc que se'ns ha dit. No ho acab d'entendre, perquè la pregunta era si considera el Govern que hi ha alguna relació, si hi ha algun sostre de població compatible o no amb el desenvolupament sostenible. És evident que la ciència no ens pot resoldre aquest tema, d'entrada perquè la ciència no demostra mai res, sinó que senzillament defensa unes tesis fins que es demostra que són falses. En conseqüència, nosaltres el que demanàvem era el posicionament polític del Partit Popular, del Govern popular. No acabam de veure com ha quedat; tan sols se'ns diu que es pot continuar creixent, la qual cosa és realment coherent amb el que s'està fent, s'estan impulsant absolutament tots els procediments, tots els processos urbanístics previstos en planejaments absolutament aberrants a les Illes Balears, i com a mínim veim que el Govern així ho admet, tot i les advertències que en aquest sentit ja ens fa el propi president. El que no entenem és com és que el president ens adverteix sobre ell mateix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo no he dit que no; tampoc no he dit que no continuem creixent. O jo no m'he explicat, o vostè no ha entès res, o jo crec millor que vostè ha volgut entendre el que vostè volia entendre, i no el que jo he dit. Vostè la pregunta que m'ha fet exactament, i ve reflectida per escrit, és quin sostre de capacitat de població considera el Govern compatible amb un desenvolupament sostenible. A aquesta pregunta, així com està redactada, jo no podia contestar ni sí ni no, sinó que es tractava de dir quin sostre; i a aquesta pregunta jo li he dit que quin sostre exactament no crec que ho sapiguem ni vostè ni jo, perquè seria objecte de moltes tesis científiques; si bé he dit que el tema de sostenibilitat està relacionat amb la població visitant i no resident, i per això s'han pres mesures en relació amb aquesta població, com el decret turístic i altres que vendran en el futur, però no he contestat res del que vostè ha dit i ha cregut que jo he contestat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 788/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a traspàs reserva natural de les Salines d'Eivissa i Formentera.

La pregunta número 9, també per petició del Govern quedaria ajornada, degut que no es troba aquí entre nosaltres el conseller de Medi Ambient.

I.10) Pregunta RGE núm. 1607/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a uniformitat dels campions de les Illes Balears del programa de l'esport per a l'edat escolar.

Pregunta número 10, que formula el diputat Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a uniformitat dels campions de Balears del programa de l'esport per a l'edat escolar. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, sin duda habrá observado que en esta pregunta hay un pequeño error, porque se pregunta aquí si los campeones de Baleares de deporte en edad escolar, cuando acuden al campeonato de España se les provee o no de la uniformidad necesaria; y sí que se les provee de la uniformidad necesaria. A quienes no se les provee de ella es a los que pertenecen a la categoría de juveniles y séniors; y en este caso quisiera, si el conseller está preparado para ello y quiere contestar esta pregunta, que me dijera porqué a los que corresponden a juveniles y a séniors, pero especialmente los que más me preocupan son los juveniles, que son campeones de Baleares, cuando participan en campeonatos de España no se les facilita la uniformidad necesaria por parte de la *Conselleria d'Educació, Cultura i Esports*. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. És una qüestió que es pot estudiar; com és natural i segons la pregunta que vostè feia, als campionats cadets es dona la uniformitat completa; als campionats escolars es dona la uniformitat que no correspon, com és natural, a l'uniforme escolar pròpiament dit, que el proporciona cada centre escolar. Nosaltres podem considerar aquesta altra qüestió, perquè nosaltres, com és natural, complim amb les nostres obligacions, i estam oberts a estudiar possibilitats que milloren el servei que donam a les escoles; no ens limitam només a acollir, com vostè diu, a les persones que creim que ens interessin.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Le agradezco la respuesta, Sr. Conseller, y le quisiera decir que se diera prisa porque se van muy pronto ya al campeonato de España, especialmente los de atletismo, y no tienen la uniformidad completa los juveniles. Tienen que ir a representar Baleares con un uniforme cada uno de su centro o club de procedencia; y esto ya es inminente. Por eso quisiera rogarle, Sr. Conseller, que se diera prisa, y si es posible se diera una solución para este mismo año. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres enguany feim un esforç molt considerable d'organització dels campionats d'Espanya de la joventut, i podem considerar aquesta proposta per al futur.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 1618/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament de la calçada de la carretera PM-731.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Vicent Tur, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament de la calçada de la carretera PM-731. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, aquesta és una pregunta que anava dirigida al conseller de Foment, però en qualsevol cas si la contesta el Govern em don per satisfet; i la pregunta és tal com està formulada: Pensa el Govern acondicionar la calçada de la carretera que va d'Eivissa a Sant Antoni abans que comenci la temporada d'estiu, que ja està molt pròxima. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Abans de l'estiu està previst col·locar la primera capa d'aglomerat i la senyalització, i després de l'estiu la segona capa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula?

I.12) Pregunta RGE núm. 1595/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de contractes de les administracions públiques.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de contractes de les administracions públiques. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és molt simple, i també demana una resposta molt simple: Compleix actualment el Govern balear la Llei de contractes de les administracions públiques?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. D'acord amb la Constitució i d'acord amb tota la legislació vigent, concretament amb la Llei de contractes de les administracions públiques, la resposta és sí. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Jo li he de dir a la Sra. Consellera que la resposta que donen el auditora a aquesta pregunta és no. Només agafant un parell d'auditories a l'atzar, concretament l'auditoria de l'Institut Balear del Disseny diu: "*en nuestra opinión el Instituto no cumple adecuadamente con lo establecido en la Ley 13/95, de contratos de las administraciones públicas*". L'auditoria de l'Institut Balear de l'Habitatge diu: "*la sociedad no procedió a establecer los procedimientos necesarios para la adecuada preparación y adjudicación de cualquier contrato a los principios de contratación*". L'auditoria que fa referència a l'Ibatur: "*El Instituto está afecto en su actividad contractual a lo establecido en la Ley 13/95. Durante el ejercicio 96 se han efectuado contrataciones con agencias de viajes, no respetándose lo establecido en la Ley de contratos; el importe contratado por una sola agencia de viajes ascendió aproximadamente a 22 millones de pesetas*". L'Ibavi exactament igual. El greu no és que el Govern incompleixi la Llei de contractes, el greu és que reiteradament les auditories que es fan a les empreses públiques, any rere any, i moltes auditories, posen de manifest que la publicitat i la concurrència en la contractació pública, principis bàsics de transparència, es vénen incomplint. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo voldria ressaltar l'esforç que ha fet el Govern en mitjans tècnics i en mitjans humans i de formació per aconseguir l'adaptació a aquesta nova llei; recalcar que s'ha posat en marxa no fa molt de temps la Junta Consultiva de Contractació d'aquesta comunitat autònoma com a òrgan consultiu i assessor en matèria de contractació. Al mateix temps, s'ha fet un esforç d'adequació de tot el sistema informàtic en la gestió d'expedients de contractació i reciclatge intensiu del personal.

La voluntat és que es compleixi, tenim l'informe del Tribunal de Comptes referit als darrers exercicis, on no va cap relació a la qüestió de la contractació i, per tant, creim que la voluntat i que l'esforç que s'ha fet és positiu, i anam en el camí de compliment. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 1352/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compra de l'edifici d'Ibasan.

La següent pregunta la formula el diputat Sr. Pere Sampol, que també queda ajornada a petició del Govern, a causa que no hi és el conseller corresponent per poder contestar aquesta pregunta, Sr. Diputat.

I.14) Pregunta RGE núm. 1000/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a creació de comissions d'investigació.

Pregunta que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a creació de comissió d'investigació. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, moltes gràcies, Sr. Parlament..., ai!, Sr. Parlament, vull dir Sr. President. Recentment, en el Consell Insular de Mallorca, s'hi ha aprovat per unanimitat un reglament orgànic de la corporació on, entre d'altres moltes coses, s'hi estableix un mecanisme de creació de comissions d'investigació que permet la seva aprovació, és a dir, l'aprovació d'aquesta creació, pre part d'una minoria qualificada de la corporació, és a dir que obvia el fet que la majoria de la corporació pugui controlar la creació, o no, de comissions d'investigació. Aquest és un principi polític molt higiènic, des del moment que facilita la funció d'una comissió d'investigació, que és, en definitiva, controlar l'acció del Govern, i com que obeeix a un principi democràtic, jo m'imagin que el que es vol per a una institució, es vol per a una altra, però, per si de cas, faig aquesta pregunta oral al Govern en aquest Parlament, li deman si trobaria convenient fer en aquesta institució tres quartes parts del mateix. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, no en fa gaire, a una pregunta, el president ha dit al representant del Govern, el conseller d'Educació, que això és una institució que està per controlar el Govern i que no havíem de treure aquí temes del consell insular, ben igual que al consell insular no s'han de treure temes del Govern. Veig que s'ha fet poc cas del president i se'm fa una pregunta on es mesclen institucions.

Jo crec que la realitat de la institució és una i la realitat d'aquesta, una altra. En qualsevol cas, el Reglament del Parlament va ser aprovat per unanimitat de tots els grups polítics, i, per tant, aquesta unanimitat i el que deia aquest article en relació amb el punt de les comissions representava tots; per tant, creuria imprudent canviar-lo si no hi hagués la mateixa unanimitat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Lògicament, jo no he tret cap qüestió relativa al consell insular més que a títol d'exemple, és a dir, no he demanat explicacions del que s'havia fet a una altra institució ni he demanat comptes sobre això, ho he tret a títol d'exemple perquè des de la nostra modesta i, tal volta, errada concepció política, els principis, sobretot el principi de transparència democràtica, són d'universal aplicació. Per això, ho hem plantejat.

De tota manera, efectivament, aquí és normal que hi hagi aquesta gresca sobre el que passa vint metres més enllà i el que passa aquí.

Jo pens que amb vista al 9 i amb vista als ciutadans, una de les *pruebas del algodón* més important respecte de la coherència política de cadascú és saber si cada força política haurà pogut mantenir aquí o allà, és a dir, amb vint metres de diferència, el mateix discurs polític. És evident que vostès no estan en condicions de fer-ho, veurem si la resta de forces polítiques estaran en condicions de fer-ho l'any que ve. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Grosske, coincidesc amb vostè en una cosa, que moltes forces polítiques, les que governen a l'altra institució, ja que vostè ho ha tret, no estaran en condicions de presentar cap lliçó de coherència. No és el seu cas, perquè vostè no governa, però aquells que governam, i sobretot determinats partits polítics, el que precisament no podem donar en aquest Parlament són lliçons de coherència, i crec que aquí tots sabem a qui m'estic referint. Gràcies, Sr. President.

I.15) Pregunta RGE núm. 1608/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a plaça de metge oferta per l'Escola Balear de l'Esport.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que formula el Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a plaça de metge oferta per l'Escola Balear de l'Esport. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, el 3 de septiembre de 1997 se solicitó por el director de *l'Escola Balear de l'Esport* y por medio de la prensa y notificación al Colegio de Médicos un médico no especialista en medicina deportiva para ejercer como especialista en medicina deportiva. El plazo máximo para la presentación de candidaturas era el 6 de octubre del 97. El 3 de diciembre del 97, mediante un contrato que es la envidia de la Diputación de Orense, de tecnología totalmente digital, como ya dijimos en comisión, contrataron a una doctora, la pregunta es si entre el 3 de septiembre y el 6 de octubre dicha doctora presentó solicitud o entró por otro camino, camino en minúscula. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President, per contestar per enèsima vegada la mateixa pregunta després, fins i tot, d'un debat que vàrem tenir d'aquest tema en comissió, on jo li vaig que vostè estava obsessionat amb aquesta qüestió, i els fets em demostren que és cert, i aquell dia fins i tot li vaig treure la documentació que se sol·licitava un metge especialista. Record que vostè confonia les titulacions dels metges, però en fi, no és aquesta la qüestió.

Se sol·licitava un metge especialista amb una sèrie de característiques. Dels metges que es varen presentar com a candidats, no n'hi havia cap que reunís les condicions exigides per donar aquest servei amb el nivell de qualitat que estic segur que vostè pensa que s'ha de donar i, per això mateix, es va sol·licitar, per part de l'Escola Balear de l'Esport, als tècnics qualificats, quasi tots ells en plantilla en el Consell Insular de Mallorca, quina era la seva opinió, i seguin la seva opinió es va procedir a una contractació de la qual estam molt satisfets.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Si se la hago aquí otra vez -otra vez no, por primera vez- esta pregunta concreta es porque no me contestó en comisión. Le he preguntado si se presentó o no esta solicitud en el plazo. Me ha contestado, de manera sibilina, que no se presentó esa solicitud. Me dice que usted solicitó un médico especialista en medicina deportiva; yo le leo lo que usted solicitó, le leo textualmente: "Los requisitos son: licenciado en medicina y cirugía"; eso no es un especialista; eso sí, la asesoría jurídica del Colegio de Médicos dijo que lo que usted estaba haciendo era una chapuza y elaboró un dictamen que dijo que eso no se podía hacer así, que usted estaba hablando de una manera equivocada.

Usted convocó un concurso -llamemosle concurso en el sentido más amplio de la palabra- para engañar a la gente, puesto que los que se presentaron con los requisitos que exigió, licenciado en medicina y cirugía, no los admitió, y luego escogió a quien le dio la gana fuera del concurso. Eso es lo que ha sucedido y no otra cosa. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, com sempre aprofita el seu torn de pregunta per fer-ne deu o dotze, i encara si jo n'hi insinuu alguna, tot ofès demana tornar a intervenir. Sap vostè perfectament que això no és cert, llegeix vostè part de la documentació, nosaltres vàrem sol·licitar, com era degut, un especialista en aquesta disciplina, ho vàrem fer correctament, vàrem demanar l'opinió del Col·legi de Metges, que era favorable, i els seus tècnics, els tècnics del Consell Insular, ens varen recomanar el que havíem de fer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.16) RGE núm. 1619/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades de les reunions de les comissions paritàries d'atribució de competències als consells insulars.

Passam a la darrera pregunta, que formula el diputat Sr. Javier Tejero, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les dates de les reunions de les comissions paritàries d'atribució de competències als consells insulars. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la Llei 8/97, d'atribució de competències als consells insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, estableix, a la disposició addicional tercera, que "es crearà, per acord entre el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i el consell insular corresponent, una comissió paritària, la missió de la qual serà la fer efectiu el traspàs de la documentació i dels mitjans personals i materials que aquesta llei determina, com també garantir que els expedients en tràmit es resolguin en els termes establerts per la legislació vigent".

La pregunta és molt senzilla: en quina data es van celebrar les reunions -perquè a tenor d'aquesta disposició hi hauria d'haver tres comissions paritàries- de les comissions paritàries establertes en aquesta disposició addicional?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de la Funció Pública, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, l'efectiu traspàs de competències en matèria de protecció de menors als consells insulars, tant pel que fa al Consell Insular d'Eivissa com pel que fa al Consell Insular de Menorca, hi ha hagut tota mena de col·laboració; estan gestionant autònomament aquesta competència i està prevista, per al mes d'abril, la convocatòria de la comissió paritària per tal de finalitzar aquest traspàs que s'ha duit amb plena col·laboració, cosa que no puc dir del Consell Insular de Mallorca: la gestació ha estat difícil, jo crec que fins i tot el part haurà de ser provocat, però també quan arribi el moment de l'efectiu traspàs, en aquest moment també fixarem la data oportuna. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Sí, amb molt de gust, Sr. President. Miri, per cortesia parlamentària no dic el que pens en aquest moment. Realment vostè diu: "A Eivissa i a Menorca hi ha hagut una bona relació", però em diu que no s'ha celebrat cap reunió, això és el que diu. Per exclusió, si vostè diu que se celebraran el mes d'abril i després comença a fer-me una *perorata* sobre el Consell Insular de Mallorca que jo no li he demanat... Només li he demanat quan es van celebrar aquestes comissions paritàries que una llei treta per aquest parlament establia, i em diu que no se n'ha celebrat cap, que se celebraran el mes d'abril.

Molt bé; Sr. President, supòs que tothom prendrà nota. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. La comissió paritària vostè sap que sempre, en el traspàs de competències, es reuneix un poc al final d'aquesta primera col·laboració dels tècnics. Els tècnics han estat units, han estat fent la seva feina, i, com li deia, tant amb el Consell Insular de Menorca com el d'Eivissa, els tècnics han estat treballant, i aquesta comissió paritària que es reunirà serà per fer l'acta final de l'efectiu traspàs de competències, que ja li dic que estan gestionats, cosa que -li torn a repetir- el Consell Insular de Mallorca, tant el personal com la nostra col·laboració del nostre personal, està ocupant les nostres dependències. Havien dit que el 30 de març estarien, segurament, les instal·lacions fetes; no s'han començat per part del Consell Insular de Mallorca, per la qual cosa encara estan a la Conselleria de Funció Pública i Interior, i també li he de dir que ni han contestat per saber qui serà l'autoritat central que ha de firmar. Per tant, crec que fer una comissió paritària sense tenir ni poder comunicar a Madrid quina serà la persona competent per signar les adopcions internacionals, crec que no és un moment oportú.

En tot cas li he de dir que també per part dels consells insulars s'han de posar..., perquè si vostè llegeix la disposició addicional tercera veurà que diu que l'acord és entre el Govern i els consells insulars. Per tant jo crec que la passa d'aquesta reunió tant és per una banda, demanar-la per una banda com per l'altra. Però li he de dir que amb el Consell Insular de Menorca i el d'Eivissa està previst firmar l'acta final ja el mes d'abril. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Moció RGE núm. 1558/98, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a orientació política en matèria de residus, derivada de la Interpel·lació RGE. núm. 7288/97.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que fa referència a la moció número 1558, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a orientació política en matèria de residus. Per fer la seva defensa té la paraula el seu diputat Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, són set les mocions que presenta Esquerra Unida en relació a la interpel·lació presentada fa 15 dies sobre política de residus, i són set mocions que vénen a representar la nostra visió política sobre qüestió tan important per a nosaltres i tan important des del punt de vista de medi ambient, i respostes també concretes a necessitats de la gestió dels residus a la nostra comunitat autònoma.

La primera moció fa referència a la manifestació, per part del Parlament, de la preocupació pel creixement important que s'està produint en la producció de residus a la nostra comunitat. Els residus sòlids urbans a l'illa de Mallorca -per exemple- durant els darrers quatre anys s'ha incrementat la seva producció en un 21%; això vol dir que estam en una dinàmica extraordinàriament difícil de controlar i que obliga a prioritzar els mecanismes de minimització en la producció de residus. Per això la nostra sorpresa desagradable quan veim que un dels índexs de sostenibilitat que plantegen les Directrius d'Ordenació Territorial, és simplement dir que l'increment del volum de residus generats a la nostra comunitat ha de ser inferior a l'increment de la renda per càpita a les Illes Balears. És a dir, els residus per càpita, la relació ha de ser inferior respecte a la renda per càpita, és a dir, un índex de sostenibilitat que de cap de les maneres es planteja seriosament una minva real en l'increment de la producció de residus, sobretot en una comunitat on els increments de la renda i del producte interior brut, com tothom sap, són importants.

Com a segona qüestió demanam al Govern de la Comunitat Autònoma que es plantegi, d'una vegada, jerarquitzar, prioritzar els sistemes de gestió. Estam davant una normativa, davant una exposició a diferents disposicions i a diferents documents, molt caòtica i molt confusa, i es planteja una jerarquització molt clara: minimització i recollida selectiva, que és una part d'un eventual sistema de gestió però que és part substancial per poder implementar amb eficàcia determinats sistemes de gestió; segon, reciclatge de materials i compostatge de matèria orgànica, preferentment, lògicament, amb recollida selectiva, que és així com es produeix major rendibilitat i major qualitat en el producte valorat; i tercera qüestió, l'abocament controlat de residus. El que tenim fins ara és -ho he dit abans- una exposició bastant confusa, tant en el Pla de residus, per exemple, o en els criteris -millor dit per a l'elaboració del Pla de residus, on es parla, efectivament, de minimització -ja no es parla de recollida selectiva- i on es posen en el mateix plànol el reciclatge i la valoració, cosa que ja no és ni tan sols europea, i consti que nosaltres no és que siguem, de cap manera, devots seguidors acrítics de les disposicions europees en matèria de residus, però ja no estan ni tan sols dins l'àmbit de les preocupacions, dins l'àmbit de les reflexions que fa la Unió Europea, aquests criteris que es varen aprovar en el Parlament l'any passat. I ja el que és una confusió absoluta i realment una norma poc útil per dirigir la gestió de residus a la nostra comunitat és, efectivament, aquesta article de la Llei d'acompanyament dels pressuposts del 1998 on se citen d'una manera -insistesc- confusa, sense jerarquitzar, tot tipus de procediments i de sistemes de gestió. Per tant, jerarquitzar, prioritzar, dirigir la nostra política de residus cap a uns objectius concrets.

Tercera moció: vol que, efectivament, incorporem a la nostra política aquest criteri que ha fet seu ja la Unió Europea, que és donar preferència a la valoració de materials sobre la valoració energètica, en concret..., bé, mitjançant tota una sèrie de raonaments entre els quals la mateixa concepció de l'actitud dels ciutadans davant la gestió dels residus que, lògicament, és molt més adequada si anam a un sistema de recollida selectiva i de reciclatge.

La quarta el que diu és que el Parlament de les Illes Balears comparteix el criteri expressat per la ministra de Medi Ambient en una compareixença a la Comissió Mixta de relacions amb la Unió Europea del Congrés dels Diputats i del Senat, respecte a la posició crítica sobre la incineració, i insta el Govern balear a impulsar els sistemes de gestió de residus sòlids urbans a l'illa de Mallorca que permetin una amortització anticipada de la incineradora de son Reus. La veritat és que, quan es parla de la incineració com a un sistema de valoració energètica, es fa un eufemisme: la incineració no és un sistema de valoració, és un sistema de destrucció massiva de residus que, efectivament, per fer-lo mínimament viable des del punt de vista econòmic, ha d'implementar un sistema de generació d'energia, però realment no és un sistema de valoració de residus, és un sistema de destrucció de residus, d'eliminació de residus, que implementa colateralment i a efectes exclusivament de fer possible o viable econòmicament el sistema, un sistema de generació d'energia. Destrució de residus, d'altra banda, molt limitada perquè, lògicament, es produeixen uns residus després del tractament que són les escòries, uns residus de més delicat tractament que són les cendres que es van acumulant, que són percentatges importants de residus totals que han entrat dins el procés d'incineració, i que després tanmateix s'han d'abocar. És a dir, la incineració no és incineració; la incineració és incineració més abocament, abocament dels residus de la mateixa incineradora.

És un sistema de tecnologia dura, un sistema que no va, evidentment, en la línia de pensament ecologista i mediambiental més avançat i que, fins i tot, planteja determinades incompatibilitats amb el reciclatge i amb el compostatge. Primer perquè, si llevam de la incineradora massa paper i queda massa matèria orgànica, tenim poc poder calorífic i llavors s'incrementa molt el preu dels sistemes. *Sensu* contrari, si llevam massa matèria orgànica i deixam massa material amb una facilitat de combustió, llavors ens trobarem amb el cas que, possiblement, el propi mecanisme d'incineració, és a dir, la mateixa caldera, no admeti un poder calorífic tan fort i, fins i tot, si no ens trobàssim, per exemple, a l'illa de Mallorca en la situació en què ens trobam, és a dir, si ens trobàssim en una situació on la incineradora realment abastàs el conjunt dels residus produïts, el fet és que si anàssim a la implementació de sistemes alternatius de reciclatge i de compostatge, això aniria en detriment de la rendibilitat del sistema, de la rendibilitat de la incineració. Per tant, és un sistema, la incineració, incompatible des del punt de vista econòmic, si més no, amb la implementació d'altres tipus de sistema més avançats i més correctes des del punt de vista mediambiental i ecològic, com és el tema del reciclatge i el compostatge.

Quant a l'encariment del procediment, a part de problemes de caràcter sanitari, basta dir, efectivament, aquesta xifra de 3.750 pessetes/tona calculades l'any 1994, i el fet que el 1998 parlem ja de 6.718 pessetes de tractament de tona per incineració.

La cinquena de les mocions és elemental: instar el Govern balear a accelerar la tramitació del Pla sectorial per a la gestió dels residus.

La sisena és important, també; el que ve a dir és que instam el Govern a recuperar els 500 milions de pessetes perduts en el programa de qualitat mediambiental, és a dir, quan la transferència al Consell Insular per al tema de la incineradora va desaparèixer, el Govern balear va pensar que les seves preocupacions en aquesta matèria ja no tenien per què materialitzar-se en una consignació pressupostària important i hi va haver una davallada brutal del pressupost del 97 al 98 en el programa de qualitat mediambiental. Això vol dir que, més enllà de la filosofia política que puguem expressar en un documents, etc., el que ja no hi ha ni tan sols, després, és consignació pressupostària per fer aquestes polítiques. És igual com ordenem els sistemes de gestió, és igual si posam el reciclatge i el compostatge davant o darrere una altra cosa si tanmateix no hi ha doblers per posar en marxa els sistemes de reciclatge, els sistemes de compostatge. Nosaltres pensam que és precisament dins aquest programa on el Govern balear ha de col·laborar amb les institucions que duen a terme la gestió de residus sòlids a la nostra comunitat per, precisament, implementar aquest tipus de nous procediments que, finalment, la Llei d'acompanyament del pressupost del 98 va legalitzar, és a dir, allò que -com vaig explicar a la interpel·lació- la Unió Europea perseguia fa molts d'anys, aquí ho hem legalitzat exactament fa quatre o cinc mesos; una gran passa que supòs que s'inscriurà a la història de la gestió de residus a la Unió Europea.

Finalment, instam -en el punt set- el Govern balear perquè col·labori activament amb la regularització material i administrativa dels abocadors d'Eivissa i Formentera que, com ha estat explicat en successives iniciatives parlamentàries en aquesta seu, efectivament viuen una situació calamitosa des del punt de vista de la gestió, des del punt de vista mediambiental, des del punt de vista de les condicions sanitàries i, fins i tot, des del punt de vista de la seva pròpia regularitat administrativa. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Altres grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, ens trobam amb una moció que ve derivada d'una interpel·lació en el tema de residus; n'hem parlat moltes vegades però jo crec que no n'hem parlat encara prou, ni s'han pres les mesures adients, encara; per això crec molt encertada aquesta relació de mocions, de punts d'aquesta moció del Grup d'Esquerra Unida, que comentaré breument una per una.

En primer lloc se'ns parla de la constatació, de la preocupació pel creixement de la producció de residus a les nostres illes, evidentment. Les Directrius d'Ordenació Territorial parlen molt, a l'apartat corresponent, de la necessitat de reduir la producció de residus, però no es concreta res. La producció de residus ja no es pot considerar, com es feia abans, o fins i tot encara s'utilitza a determinats llocs, com un indicador de benestar; ans al contrari, ho és d'insostenibilitat ambiental. El Pla director de residus ha d'introduir objectius quantitatius de reducció de residus, per exemple d'un 10% en 10 anys. Per tant votarem favorablement aquest primer punt.

El segon punt parla d'una jerarquia de prioritats, que no es pot fer tot a la vegada ni tot és bo. Per tant, hi ha d'haver unes prioritats molt importants. Jo crec que les prioritats, l'ordre jeràrquic que proposa Esquerra Unida en el segon punt és correcte i, per tant, donarem suport a aquest segon punt.

El tercer punt fa referència als criteris de la Unió Europea. S'ha de recordar que, segons la Unió Europea, la valoració energètica no és una forma de reciclatge, que només ho pot ser de materials. L'energia obtinguda incinerant residus és menor que la necessària per fabricar de nou els productes cremats i, a més, no es pot considerar una energia renovable perquè els articles de consum que es converteixen en residus estan elaborats, molt d'ells, a partir de combustibles fòssils.

El quart punt, que fa referència al rebuig a la incineració, òbviament hi hem d'estar a favor perquè no es pot justificar un error que va ser, en el seu moment, aprovar la incineradora per manca d'informació sobre els seus impactes o sobre el potencial de les mesures alternatives, no es pot justificar amb un altre error que és mantenir oberta la incineradora. En tot cas sí que és cert que s'ha de ser conscient que la implementació de mesures alternatives requereix anys: no és fàcil ni és una cosa immediata, per la qual cosa no serà possible tancar immediatament la incineradora; la data de tancament l'ha de marcar l'avanç de les mesures alternatives que s'han de fixar. Per tant, com més ràpid avancin aquestes alternatives, més ràpid podrem tancar i podrem prescindir d'aquesta incineradora. Per tant, donarem suport també a aquest punt.

El cinquè punt fa referència a la presentació del Pla sectorial. Res a dir, també hi estam a favor.

El sisè punt, lògicament, parla de dedicar més recursos econòmics a la implementació d'alternatives en tema de residus. Jo crec que fins ara el Govern balear ha destinat poquíssim recursos econòmics, gairebé insignificants, gairebé simbòlics, a la recollida selectiva i al tractament ecològic dels nostres residus. Per tant, absolutament d'acord.

I, per últim, es parla dels abocadors d'Eivissa i de Formentera. Efectivament hem d'acabar amb el nyap que són en aquests moments els abocadors d'Eivissa i Formentera. Fins i tot està en dubte la legalitat d'aquests abocadors; és cert que en aquests moments el Consell Insular d'Eivissa i Formentera té un projecte per condicionar, millorar i gestionar l'abocador d'Eivissa, un projecte que en principi és correcte, molt ambiciós; esperam que es posi en marxa ben aviat i esperam també comptar amb l'aportació econòmica del Govern per dur endavant aquest projecte.

Per tant, Els Verds donarem suport a tots i cadascun dels punts d'aquesta moció d'Esquerra Unida i esperam que sigui aprovada per tota aquesta cambra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Nacionalista també donarà suport a totes les propostes del Grup d'Esquerra Unida.

En el primer punt -també passarem lleugerament per cadascun d'ells- s'expressa la preocupació del creixement quantitatiu, del volum dels fems. Realment són dades molt preocupants i és difícil, entenem nosaltres, que des del Grup Popular es doni suport a aquesta preocupació, sobretot després d'aquesta presència del conseller dient que no hi havia cap mena de problema i, a més, com hem vist, que no s'ha fet res de res per minimitzar-lo, per reduir-lo; gràcies a les mesures de la Unió Europea com és ara l'obligació d'establir legislació sobre els envasos i embalatges, perquè si no fos per això difícilment podríem pensar en cap mesura pràctica com les que s'han anat prenent darrerament. De fet, les Directrius d'Ordenació del Territori ja parteixen de la premissa d'un increment i l'únic que pretenen és que, tot i les mesures legals que es prenen des de fora d'aquesta comunitat perquè es faci una minimització, això no suposi un increment excessiu, però es parteix de la premissa d'un increment. Creim que és un mal punt de partida. Per altra banda, també, a més de reduir-ne la (...) creim que s'hauria de reduir la perillositat d'aquests residus.

Sobre la jerarquia que s'expressa al punt segon, creim que tant de bo s'hagués establert des d'un principi perquè ens hagués estalviat molts de costos ambientals, sanitaris i, fins i tot, costos econòmics, que com s'ha vist la incineració és caríssima, és un sistema molt car que de cada vegada ens en temem més.

També faríem un esment a aquest punt de la reutilització de materials, així com de la importància de les plantes de triatge per poder fer una recollida, un reciclatge -perdó- realment ambiciós, realment amb capacitats industrials i no d'una manera artesanal. Realment no es pot fer reciclatge si no hi ha unes inversions potents que li donin cobertura.

Sobre el tercer punt, estam també d'acord en el fet que els criteris de valorització de materials, en qualsevol cas, ha d'estar per damunt la valorització energètica i, sobre el quart punt, ja s'ha expressat com és de delicat parlar del tancament de la incineradora de Son Reus. El nostre grup donarà suport a aquesta mesura, tot i expressar, com és de delicat -com ja també s'ha establert- voler tancar, com a mínim ràpidament, una inversió de mils de milions de pessetes. En aquest moment hi ha d'haver un període d'amortització d'aquest tractament, si no es dispararà d'una manera absolutament absurda el cobrament de recollida de fems perquè, allò que haguéssim pogut estalviar no fent-la, ara ja no hi som a temps, una vegada la tenim feta. En conseqüència, tot i la delicadesa d'aquesta situació i en vista que el redactat és "tan ràpid com sigui possible", creim que des del nostre grup, amb aquesta advertència, li donarem suport.

També en el punt cinquè, sobre el Pla director sectorial, creim que s'ha d'insistir en el fet que ha de ser global i no just de residus especials, sinó de caràcter global, refent tot allò que calgui per establir els criteris que realment s'aproven en aquest parlament sobre minimització, reutilització i reciclatge, però també molt especialment respecte dels residus especials. Certament hi ha una problemàtica molt important amb els perillosos que no està atacada, que no està enfrontada, en aquest país; de fet, hi ha el Pla estatal que establí tota una sèrie d'horitzons i -diguem-ne- de fites per a l'any 1995-2000, i en aquest país estam a l'any 1998 i encara no hi ha el Pla aprovat. Hem dit en diverses ocasions que seria convenient una llei, els punts que es tracten són més propis d'un instrument legislatiu que no -diguem-ne- reglamentari i, sobretot, si la cobertura és d'ordenació del territori. Els residus no són una matèria d'ordenació del territori. A més és curiós que el Pla director actual ni tan sols resol els problemes territorials, d'instal·lacions territorials, que hauria de resoldre.

En el punt sisè, sobre els doblers necessaris per a aquestes inversions per al triatge, per al reciclatge, per a la minimització, és absolutament clar el nostre suport. Per cert, no són 500, són 600 milions de pessetes, els que s'han sostret; és a dir, el Govern balear ha passat de 800 milions de pessetes en qualitat ambiental a 200 perquè donava 600 milions de pessetes per invertir en la incineradora; una vegada acabada la incineradora, en comptes de dir "ara seguirem pel camí molt més encertat ecològicament" que és el de minimitzar, de reciclar, diu "no, a partir d'ara ni una pesseta del Govern balear; hem acabat la incineradora, doncs ja hem complert, ja hem fet allò que s'havia de fer". Creim que és un molt mal plantejament, sobretot a les darreres declaracions, en conseqüència a les declaracions que es fan sobre que s'ha d'aportar i que s'ha de fer un esforç, un esforç -entre d'altres- entenem que econòmic, i econòmic de qui té els recursos; si no, fer-ho pagar tot als ciutadans ens sembla una frivolidat.

Quant al setè punt i darrer, és evident la necessitat d'actuar sobre els abocadors d'Eivissa i Formentera. És estranya, per cert, la intervenció del conseller amb motiu que de la interpel·lació, que ens deia que a Eivissa no hi havia cap problema, que tot anava com una seda senzillament perquè s'abocava tot sense tractar i, a més, a uns abocadors infectes. En canvi a Mallorca tot era fatal perquè resulta que se n'incinerava una part, en comptes d'incinerar-se tot. Són estranys els paràmetres amb què funciona el nostre conseller. En qualsevol cas, cap grup que estigui a favor d'abocar residus no dona suport a la manera com s'està abocant a Eivissa i Formentera i, per tant, és ben hora de canviar-la.

Notam a faltar, a més, un tema sobre els sòls contaminats: creim que s'hauria de fer més èmfasi sobre els problemes que tenen els abocadors. Realment els abocadors clandestins són un veritable problema mediambiental i sanitari de les Illes Balears; de fet ens deia el Sr. Reus que el problema mediambiental més greu de les Illes Balears; sembla que el Sr. Ramis no comparteixi aquesta opinió, com a mínim pel que veim que hi fa: no hi fa res; s'aboquen enderrocs, electrodomèstics, mobles..., s'estan abocant a qualsevol banda, amb problemes greus a tot el territori, i no hi ha indrets fixats en un pla a on s'hagi de fer, i aquí on es fa és absolutament clandestí i encara és més greu, perquè l'autoritat no pot realment prendre mesures, o les hauria de prendre des del nostre grup, però és molt difícil prendre-les prohibint això perquè no hi ha alternatives, i és un veritable problema que aquest govern mira com qui veu passar volar colom. Senzillament ho trobam molt greu i creim que és ben hora de prendre mesures per tancar, rehabilitar abocadors clandestins i per habilitar-ne, amb uns costos realment molt més importants als quals estam avesats, abocadors controlats, sanitàriament correctes per a tota mena de materials.

Per tant donarem suport, com dic, a aquestes mesures i tant de bo que s'implementin aviat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Sra. Mercè Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, és un fet inqüestionable que el creixement quantitatiu de residus, en la producció d'aquests residus, és per tot, no just es produeix en aquesta comunitat autònoma de les Illes Balears, sinó també arreu de l'Estat espanyol, com també a la Unió Europea. Així ho reconeix la legislació mateixa en matèria de residus: la mateixa resolució de 7 de maig del 90 sobre política de residus en el seu *Considerando* especifica clarament que el creixement econòmic pot donar lloc a la producció de més residus, que, de fet, la quantitat dels mateixos produïda a la Comunitat augmenta constantment.

Per això totes les normatives, totes aquestes directrius europees especifiquen clarament actuacions que s'han de fer en matèria de gestió. La mateixa directriu del Consell de Comunitats europees de 15 de juliol del 75, relativa a residus, diu en el seu article 3: "Tots els estats membres adoptaran mesures adients per promoure la prevenció, el reciclatge i la transformació de residus, l'obtenció a partir d'aquests de matèries primeres, eventualment d'energia, així com qualsevol altre mètode que permeti la utilització dels residus", i determina que s'ha d'informar la Comissió dels projectes de regulació relatius al foment de la reducció de les quantitats de determinats residus, el tractament de residus, el seu reciclatge i la seva reutilització, així com de la recuperació de les matèries primeres i/o de la producció d'energia a partir de determinats residus.

La següent directriu del Consell de les Comunitats Europees, de març del 91, incideix en els aspectes esmentats i, en concret, en el seu article 3 diu: "Els estats membres hauran d'adoptar les mesures per fomentar: a) En primer lloc, la prevenció en la reducció dels residus i la seva nocivitat; b) en segon lloc, la valorització dels residus mitjançant reciclat, no ús, recuperació o qualsevol altra acció destinada a obtenir matèries primeres secundàries i, en el mateix nivell, la utilització de residus com a fonts d'energia". Dins la mateixa directriu, a l'article quart s'estableix que els estats han d'adoptar les mesures necessàries per garantir que els residus es valoraran o s'eliminaran sense perill per a la salut humana i sense utilitzar procediments que puguin perjudicar el medi ambient, i en particular diu: "sense crear risc per a l'aigua, l'aire o el sòl"; especifica ben clarament, també, "sense atemptar contra els paisatges o els llocs d'especial interès", i que els estats membres també han d'adoptar les mesures necessàries per prohibir l'abandonament, l'abocament i l'eliminació incontrolada de residus.

Aquestes directrius, transportades a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant els corresponents reals decrets legislatius, són vigents a l'Estat espanyol i corroborades per lleis que posteriorment d'han aprovat; em referesc a la Llei d'envasos i residus d'envasos o també a l'actual llei de residus, actualment en discussió a les Corts espanyoles.

En definitiva, l'ordre jeràrquic que estableixen les directrius europees són: reducció, reutilització, reciclatge, compostatge, incineració amb recuperació d'energia i incineració o abocador, sensiblement diferents a les exposades per Esquerra Unida.

És evident que a les Illes Balears s'han d'assolir mecanismes que permetin l'adopció dels criteris de la Unió Europea, però queda clar que dins la Unió Europea, dins les directrius europees, la valorització dels materials està en el mateix nivell jeràrquic que la incineració amb recuperació d'energia. En canvi, l'abocament controlat dels residus queda en un nivell jeràrquic inferior als altres esmentats.

Malgrat el que he esmentat en aquest paràgraf anterior, és evident que el reciclatge de material ha de quedar en un nivell preferencial superior a la recuperació d'energia perquè, evidentment, hem de complir la nova llei d'envasos i residus d'envasos.

Es referia també la moció a les manifestacions, a les preteses manifestacions de la ministra de Medi Ambient, i hem de dir que aquestes manifestacions han estat matisades posteriorment i que de la seva lectura entenem que no es pot concloure un rebuig a la incineració com a sistema de tractament de residus, sobretot si aquesta incineració va acompanyada dels corresponents processos de recuperació energètica. Ara per ara sembla impossible pensar que en un futur proper pugui ser possible tancar la planta d'incineració amb recuperació d'energia de son Reus, la qual cosa no lleva que sigui convenient, i fins i tot necessari, implementar sistemes de gestió integrada de residus amb l'objectiu fonamental de reduir als mínims l'abocament controlat de residus i, òbviament, eliminar radicalment i totalment els residus.

Per tal d'intentar arribar el més aviat possible a aquest grau òptim de gestió dels residus sòlids urbans s'han d'assolir mecanismes, ràpidament, que el Consell de Mallorca ha estudiat aquests darrers anys com a conseqüència de successives comissions de reciclatge, comissió de recerca d'alternatives a la incineració, comissió de seguiment i control del Pla de gestió i estudis directament fets pel mateix servei de Medi Ambient o altres també, amb la participació de la Fundació Ildefons Cerdà, així com l'adopció de mecanismes proposats per la Llei d'envasos i residus d'envasos i, en especial, els convenis que es preveuen signar amb les empreses que s'encarregaran de dur-la a terme, Ecoenves o Ecovidrio.

Això evidentment comporta un canvi de gestió en relació a l'aplicació estricta del vigent Pla director sectorial de residus sòlids urbans, però el que en aquests moments s'haurà d'escometre amb urgència, tan la redacció com la presentació, és el Pla sectorial per a la gestió dels residus globalment a la Comunitat Autònoma, criteris ja aprovats ara, el passat mes de maig, i que han de comprendre no tan sols la gestió i el tractament de residus sòlids urbans, sinó també tots aquells perilluosos, de demolició, sanitaris, agrícoles, ramaders o voluminosos.

Ja per acabar, implementar nous sistemes de tractament comporta, evidentment, l'aplicació de fortes inversions, tant a nivell dels mitjans de recollida com de selecció, compostatge i altres sistemes basats en tecnologies emergents, part de les quals poden ser finançades per sistemes integrats de gestió, però que una part important haurà de ser assignada pel Govern balear augmentant aquest programa de qualitat mediambiental, que pensam que s'hauria d'incrementar. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Mauricio Rovira té vostè la paraula.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados; en primer lugar haremos referencia al primer punto de su moción, Sr. Grosske, y en cuanto a las medidas eficaces para la minimización en la producción de residuos éstas estarán ya incorporadas en el Plan sectorial para la gestión de los residuos de la Comunidad Autónoma. Esto no lo he decidido yo, lo ha decidido este parlamento, y lo ha decidido a través de los criterios generales para la redacción de ese plan sectorial, criterios que se aprobaron en mayo el 97, el año pasado.

Esos criterios nos marcan unos objetivos generales que deben ser respetados por el Plan, como son prevenir, minimizar y reducir al máximo la generación de residuos en origen, dar prioridad al reciclaje y a la valorización de los residuos, responsabilizar a los productores y gestores de la adecuada gestión de los residuos, hacer que los costes de esta gestión recaigan sobre los productores de los residuos, compatibilizar la autosuficiencia en la gestión con el carácter insular, las economías de escala y el tratamiento ambientalmente correcto de los residuos no tratados, recuperar los lugares contaminados por los residuos, educar en el debate y la participación social y facilitar el libre acceso de la ciudadanía a la información en materia de residuos. Además, alguno de los criterios, como por ejemplo el 10.2, dice que se tramitarán los programas o proyectos específicos para los diferentes tipos de residuos en función de las características respectivas o de los sectores de actividad que los puedan producir -aquí hace referencia al tema turístico- a fin de minimizar la generación y asegurar las instalaciones de tratamiento y disposiciones complementarias necesarias.

Por lo tanto vamos a votar que no al primer punto de su moción porque el Parlamento ya ha constatado, ya lo ha hecho, a la hora de redactar los criterios, lo que ustedes indican en cuanto al problema que hay actualmente de los residuos sólidos, y ya se han aprobado unos objetivos que obligatoriamente deben ser tenidos en cuenta por el Gobierno balear a la hora de redactar ese plan.

En segundo lugar, ya la Comisión de las Comunidades europeas, en julio del 96 en un documento sobre la revisión de la estrategia comunitaria para la gestión de los residuos, dice claramente cuál es la jerarquía de principios en materia de gestión de residuos, que puede ser prevención de generación de los residuos como máxima prioridad, seguida por la valorización y, en última instancia, por la eliminación segura de los residuos, que ya se ha dicho también aquí por otros portavoces la importancia que tiene esa minimización, la importancia que tiene el reciclaje, la importancia que tiene la valorización de los mismos. Es evidente que, por lo que marcan los criterios generales que se aprobaron ya en el Parlamento, por lo aprobado por Europa y por lo que va a tener como contenido ese plan sectorial de residuos de la Comunidad Autónoma, se deben seguir las directrices marcadas.

También en cuanto a su tercer punto de la moción, el futuro plan sectorial general de residuos de la Comunidad Autónoma incluirá esa jerarquía de principios dentro de la valorización de los residuos o la incluirá por lo dicho anteriormente: los criterios ya elaborados por este parlamento, por los que ha elaborado ya la Comisión europea, por los que se han dicho en Europa, por los que se han dicho en directivas comunitarias, por lo que ha dicho este parlamento. Por lo tanto no estamos de acuerdo, ni mucho menos, en su segundo y tercer punto de la moción, con los criterios que usted marca; no estamos ni mucho menos de acuerdo con la preferencia que da a unos sobre otros; no estamos ni mucho menos de acuerdo con que no incorpore la valorización de los residuos y, por lo tanto, a ese segundo y tercer punto le vamos a votar que no.

En cuanto al cuarto punto de su moción -y de nuevo me refiero a los criterios aprobados ya por este parlamento- se dice textualmente en uno de ellos que, de acuerdo con el quinto Programa marco de la Unión Europea, el resto de los residuos, lo que quede de los residuos, se tendrá que considerar con vistas al aprovechamiento energético, a la valorización, que se ha de considerar prioritario antes de la consideración de su vertido en vertederos, atendiendo al sistema energético aislado y con fuerte dependencia del exterior que tiene el sistema energético balear; es decir, los residuos que no puedan ser valorizados materialmente, o sea, reciclados, se han de valorizar energéticamente, con preferencia a su vertido, a su almacenamiento.

El PP tiene que hacer aquí referencia a los numerosísimos controles medioambientales a los que está sometida la planta incineradora de son Reus, controles a los que la somete el propio Consell Insular de Mallorca, controles que pretenden demostrar y controlar que esta planta incineradora sea respetuosa con el medio ambiente. En las circunstancias actuales no creemos, desde el Grupo Popular, que sea serio proponer el cierre de la incineradora con el enorme problema de eliminación de residuos que existe en este momento y que está claro que cualquier sistema de eliminación de residuos, exceptuando el sistema único de vertedero, es totalmente inviable para eliminar el cien por cien de los residuos si no se tiene en este momento en cuenta la incineradora. También, como se ha dicho, el cierre de esa planta incineradora lleva, aparte, un enorme gasto económico; lo que está claro es que la amortización de esa planta no se ha producido y se tiene que producir a lo largo de los años, y que a medida que se implementen y se incrementen otros sistemas de reducción de residuos, se podrá ir teniendo en cuenta la posibilidad de eliminar o de suprimir o de ir, poco a poco, suprimiendo otros sistemas un poco más costosos en cuanto a consumo del medio ambiente.

En cuanto a los criterios que se han sacado aquí a la luz, que se atribuyen a la Sra. Tocino, ministra de Medio Ambiente, lo que está claro es que esas declaraciones han sido ya interpretadas y han sido matizadas y han sido reducidas, y ya no se puede interpretar, de aquello que usted dice en su moción, que la Sra. Ministra de Medio Ambiente esté totalmente en contra de la incineradora o de las incineradoras; lo que está claro es que, como ya le he dicho antes, si se pretenden eliminar los residuos sólidos que hay en Mallorca lo que no podemos hacer en este momento es no contar con la incineradora que hay actualmente en funcionamiento, y que incluso se ha demostrado escasa su capacidad de incineración para la eliminación de los residuos que, hoy por hoy, no se eliminan mediante el reciclaje o mediante otros sistemas. Además le recuerdo, Sr. Grosske, que hoy por hoy, quien soluciona el problema de los residuos o parte del problema de los residuos en Mallorca es la incineradora, y que los otros sistemas son ciertamente escasos en cuanto a su funcionamiento y que necesitarán muchos años para dar realmente aquello que nosotros queremos que den, que es un rendimiento óptimo.

En cuanto al quinto punto de su moción, según lo que nos ha comunicado el Gobierno ya se ha elaborado un pliego de condiciones para llevar a cabo ese concurso público para la elaboración del Plan sectorial general de residuos de la Comunidad Autónoma; que hay dedicados aproximadamente 18 millones de pesetas; que ya se ha negociado con el Ministerio que se financien parte de esos 18 millones, alrededor del 80%, por parte de Madrid; que está claro que se está en estos momentos trabajando en ese tema; que también se está pendiente de los informes técnicos, tanto jurídicos como económicos, para que se pueda sacar ese concurso público; que lo que está claro es que este gobierno quiere cuanto antes tener ese plan redactado y que se están poniendo las bases para que ese plan se redacte, y consideramos que instar a que se haga algo que ya se está haciendo pues tampoco es lo más adecuado.

El sexto punto de su moción hace referencia a la financiación: habla de 500 millones, también dice que se han perdido y nosotros consideramos que es un convenio, que esos 600 millones son fruto de un convenio firmado entre el Gobierno balear y el Consell Insular de Mallorca, que ese convenio se está cumpliendo, se ha cumplido, por lo menos, en parte, y que lo que está claro es que habrá y seguirá habiendo recursos para eliminar los residuos, sobretodo hay que tener en cuenta los que ahora van a venir a la Comunidad Autónoma y a los consells insulares por la nueva ley de envases y embalajes.

Con respecto al último punto de su moción, la Conselleria de Medio Ambiente tienen previsto colaborar activamente, tanto con Ibiza como con Formentera, en la recuperación y adecuación de los dos vertederos. En este momento, en cuanto a Formentera se está procediendo de la siguiente manera: la empresa concesionaria de la recogida y tratamiento de residuos sólidos urbanos en Formentera ya presentó a la Conselleria un proyecto para la recuperación y adecuación del vertedero de Formentera para que pueda cumplir la futura directiva sobre vertederos; el proyecto estaba redactado según las directrices del Ministerio en materia de restauración de vertederos. También el Ayuntamiento de Formentera ha solicitado de la Conselleria la inclusión de la restauración y adecuación de su vertedero dentro del convenio firmado por la Conselleria de Medio Ambiente y el Ministerio, también de Medio Ambiente, según lo previsto en el Plan nacional de suelos contaminados.

Y en un principio, también el Consell Insular de Ibiza, en cuanto al vertedero de Ibiza, está por la labor de mejorar su situación actual; ¿cómo?, pues, de entrada, dedicándole 150 millones este año en los presupuestos del Consell Insular i, en segundo lugar, con un proyecto que ya está redactado, que ya está en manos del Consell Insular de Ibiza, y que el Consell Insular de Ibiza, después de haberlo valorado, lo remitirá, por supuesto, al Gobierno balear para buscar, entre las dos instituciones, entre las dos administraciones, todas las posibilidades de colaboración que permitan, entre otras cosas, la financiación de este proyecto.

Por lo tanto, votaremos en contra de su moción. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Grosske, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, primer centraré la meua intervenció en agrair al Grup Parlamentari Mixt, al representant de Els Verds i al Grup Parlamentari Nacionalista el suport a les nostres mocions. Intentaré replicar algunes de les coses que ha explicat el portaveu del Grup Parlamentari Popular i després, de manera conjunta, al Grup Parlamentari Popular i al Grup Parlamentari Socialista, també els intentaria replicar en el tema de la incineració, respecte del qual jo crec que tenen una comunió espiritual realment digna de millor causa.

El Sr. Rovira explica que no ens donarà suport a les mocions, ni a les que està en desacord, per raons òbvies, ni a les que està d'acord perquè tanmateix hi està d'acord i tampoc no els dona suport. És una vella tàctica que hi ha per aquí, és a dir, que quan es demana una cosa es diu que tanmateix el Govern ho té clar i ho farà, etc.; per tant no importa dir que s'ha de fer. Bé, la veritat Sr. Rovira és que nosaltres, per exemple a la primera moció, el que demanam és política, el que demanam és gestió, el que demanam són accions, accions que repercuteixin en la vida ciutadana i demanam al Govern que implementi mesures eficaces quant a la minimització en la producció de residus, i vostè em diu que no votaran a favor d'això perquè en els criteris del Pla director de residus que està en tràmit en aquests moments i que s'està estudiant i que s'ha de fer un contracte per redactar-lo, ja se'n parla d'això; és a dir, vostès no volen que es faci una cosa perquè n'estan parlant. Bé, jo crec que no val la pena estendre's sobre aquesta qüestió, però volia deixar constància d'aquest tema.

És curiós que vostè parli, Sr. Rovira, en la seva intervenció, d'una proposta de resolució en el Consell de la Unió Europea, de la comissió sobre la revisió de l'estratègia comunitària per a la gestió dels residus perquè, efectivament, en aquesta proposta de resolució, que és de l'any 96, és quan efectivament la Unió Europea comença a fer el gir segons el qual la valorització energètica ja no pot estar, com estava, efectivament, a les directives comunitàries que assenyalava la Sra. Amer, en mateix nivell jeràrquic que la reutilització i el reciclatge de materials, i diu aquest document que "*debería darse preferencia siempre a la valorización de materiales sobre la valorización energética; en efecto, el reciclado supone la separación de residuos en origen y la participación de los usuarios finales y de los consumidores en la cadena de la gestión de residuos, con lo que se incrementa su nivel de conciencia de la necesidad de reducir la producción de residuos*", etc., etc.; és a dir, assistim a un canvi de mentalitat dins la Unió Europea, vostè invoca el document, la Sra. Amer ha quedat ancorada a les directives de l'any 91. En qualsevol cas, és cridaner que, invocant aquest document, precisament, vostè, Sr. Rovira, es posicioni en contra d'un punt tercer de la nostra moció on simplement el que es fa és dir el que diu aquest paràgraf de la resolució, és a dir, que la valorització de materials es consideri per damunt de la valorització energètica.

Quant als doblers, jo crec que no importa estendre's massa. Jo la veritat és que m'és exactament igual si era un conveni, un donatiu, una obra de caritat...; és igual. Hi ha hagut 1.800 milions de pessetes del Govern balear per posar en marxa la incineradora, i quan aquesta noble finalitat ha acabat, els doblers van a altres conselleries o a altres programes i ens desapareixen 500 milions, perquè no són 600 perquè s'incrementen altres partides, 500 milions d'aquest programa. Jo crec que això és infumable perquè això vol dir que ja no hi ha doblers per a altres tipus de sistemes de gestió. Vostè ve i diu, "qui és que arregla els temes dels residus a Mallorca?, la incineradora", i jo dic, "clar", i on s'han invertit els recursos, què paguen els ciutadans amb la seva tarifa costosíssima, un any rera any, la incineradora?, és que els hem posat una altra cosa al seu abast?, és que hem implementat altre sistema?, és que hem incorporat a la tarifa o hem posat doblers públics per fer una altra cosa?, no, aleshores, evidentment, es tracta el fems així com nosaltres hem, políticament, determinat, que es tracti.

Jo crec que és una gran hipocresia parlar de directives europees, de reciclatge ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, senyors diputats.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

...omplint-se la boca d'aquest tipus de conceptes i després no fer l'elemental: posar els doblers necessaris perquè això sigui possible. Esquerra Unida ha plantejat el tema de la incineració, ho remarcava el Sr. Alorda, des d'un punt de vista extraordinàriament possibilista, no hem dit tancament immediat a la incineradora, sabem que en aquest moment això seria impossible. Hem dit que, tan aviat com sigui possible, per tant, s'han d'implementar sistemes alternatius i s'ha d'anar a un sistema d'amortització anticipada, lògicament, i jo crec que és, insistesc, una posició extraordinàriament raonable i possibilista.

I ha fet esment, efectivament, d'aquest canvi de mentalitat dins la Unió Europea en matèria de residus, malgrat que, efectivament, la posició de la Unió Europea no sigui en aquests moments la posició d'Esquerra Unida. Això, no tenc cap inconvenient a negar-ho, estava més llunyana abans, constatat amb satisfacció que les coses van girant i efectivament estam convençuts que giraran del tot, i la incineració passarà a ser un sistema del passat del tractament de residus, un sistema pel qual es tractaven d'aquesta manera, tecnològicament dura i ecològicament inacceptable, els residus sòlids. I no és només la Unió Europea la que canvia la seva mentalitat, l'entitat metropolitana de Barcelona acaba de renunciar posar en marxa una incineradora de 350.000 tones, l'Ajuntament de la Corunya, governat, per cert, pel Partit Socialista, està posant en marxa sistemes de gestió de residus que no passen per la incineradora, i fins i tot, i pos aquesta informació una mica a l'abast de la Sra. Amer pel que vulgui disposar, la Sra. Narbona, que és la responsable de Medi Ambient del PSOE, a una taula rodona el mes passat, per tant estam assistint a moviments de màxima actualitat, a una taula rodona es vanagloriava que finalment havia aconseguit girar la posició del Partit Socialista en matèria d'incineració i que la posició ja era contrària a aquest sistema de (...) de residus. Assistim a un moviment imparable pel qual s'hauran demostrat errònies els criteris segons els quals es va posar en marxa un sistema de gestió que, com he dit abans, el que pretén és l'eliminació en pla industrial i massiu dels residus, amb un rebuig important en qualsevol cas, i que de cap manera no es pot considerar com a valorització energètica. Un sistema extraordinàriament car, un sistema que pot provocar seriosos problemes de contaminació, és ver que la incineradora de Son Reus és tecnologia punta en aquest sentit i de moment és una instal·lació nova i, com els cotxes que no fan renou al principi, dóna uns paràmetres acceptables en matèria d'emissions i d'immissions, però que, en qualsevol cas, és, com he dit abans, i només per això ja seria rebutjable, incompatible amb la implantació de sistemes ecològicament i mediambientalment superiors com és el reciclatge i el compostatge perquè, en definitiva, ja, quan aquests altres sistemes alternatius es desenvolupin, -acab ja, Sr. President-, faran econòmicament ineficaç, econòmicament inassumible la incineració. Hi haurà un moment en què haurem d'optar entre un sistema i un altre, i nosaltres, l'opció ja fa molt de temps que la tenim feta, que és el reciclatge, el compostatge i evitar el tema de la incineració, com a poc a poc veurem que totes les opcions polítiques i les institucions aniran girant a aquesta posició.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari Socialista, Sra. Amer, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. AMER I RIERA:

Bé, el Sr. Grosske ja ho comentava, els resultats de les "immissions" i de les emissions de la incineradora amb la comissió de seguiment han donat bons resultats, i també coneix i a posta hi han fet esment de la importància i de la gran quantitat de residus que ara per ara fa inviable qualsevol solució quant al seu tancament. Si bé, també, i ho coneix el senador Grosske, els esforços que es fan amb aquestes diferents comissions que s'han creat al Consell de Mallorca, per tal de donar solucions, sistemes alternatius a la resta de la quantitat important de tones que s'estan produint, de residus a Mallorca.

En tot cas, demanarem votació separada de cadascun d'aquests punts que conformen la moció d'Esquerra Unida. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Rovira, té vostè la paraula.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Grosske, están ustedes acostumbrados a presentar propuestas que parecen más cartas a los reyes magos o recados a la madre superiora, ustedes proponen cosas inasumibles o cosas que ya se hacen, o instan a hacer cosas que ya estamos haciendo. ¿Qué quiere que le votemos que sí a algo que el Gobierno ya hace tiempo que hace? A nosotros no nos parece adecuado ni nos parece oportuno. Además, creemos que no aportan ustedes nada nuevo que sea positivo.

Pretenden, con esta moción, modificar cosas que ya se han aprobado hace un año por este mismo parlamento, cuando aprobó unos criterios. Intentan, a la mínima, mostrar un oportunismo político y no dan, en ningún momento, soluciones reales y prácticas.

No estamos, además, de acuerdo, en ningún caso, con el orden de los criterios que ustedes proponen, no nos parece adecuado dedicarse, como ya le he dicho, a instar a las demás administraciones a hacer cosas que ya hacen, y no vamos a votar que sí, por muy positivo que sea, a que una administración haga algo que ya está haciendo, no nos parece adecuado.

En siguiente lugar, el Grupo Popular y el Gobierno balear pretenden que se den soluciones prácticas y positivas, como ya se demuestra día a día, pues en el *Consell* Insular de Mallorca, nosotros como oposición, en Ibiza y en Menorca, como equipo de gobierno, y desde el Gobierno balear, con medidas como las que se adoptaron en la última ley de acompañamiento de los presupuestos, permitiendo esa recogida selectiva y reciclaje, compostaje u otros tipos de valoración o valorización energética de las basuras.

Nosotros tenemos muy claro que en los criterios se jerarquiza y prioriza y que, por lo tanto, se da la posibilidad a los *consells* de que puedan llevar a cabo su propia política de residuos, y en ese momento y en esa política el Partido Popular, el Grupo Popular apoyará tanto en este parlamento como en las distintas instituciones con tal de que se encuentren y se busquen soluciones reales y prácticas.

Y, para concluir, yo le hay una valoración en cuanto a filosofía. Si ustedes tienen una filosofía que yo considero que no es nada práctica y nada positiva porque es muy bonita pero no da soluciones, y creo que el Grupo Popular en este caso tiene auténticas soluciones, que son difíciles de poner en marcha, porque muchos grupos se dedican a hacer demagogias sobre ellas, pero que realmente están dando soluciones a los problemas como se demuestra en este momento, por ejemplo, en el *Consell* de Mallorca, donde es una solución que está funcionando y que, además, ha quedado pequeña.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Deman atenció, per favor. He deduït de les intervencions que volen votació separada, punt per punt. Votarem, idò, el primer punt de la moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt 1, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 30; abstencions, cap. Queda rebutjat el punt 1.

Punt 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; en contra, 48; cap abstenció. Queda rebutjat el punt 2.

Punt 3.

Vots a favor?

Vots a favor, es volen posar drets? Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 30; cap abstenció. Queda rebutjat el punt 3.

Punts 4, 5, 6 -es poden votar conjuntament? ...

Punt 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 10; 48 en contra; cap abstenció. Queda rebutjat el punt 4.

Punt 5.

(Intervenció inoïble)

Punts 5, 6 i 7. Gràcies.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjats els punts 5, 6 i 7.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 670/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de formació del Govern.

I passam al següent punt de l'ordre del dia que fa referència a la Interpel·lació núm. 670, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de formació del Govern, Pla Mestral. Té la paraula la diputada Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Fa tres setmanes, en aquest parlament, vèiem una interpel·lació presentada pel Grup Socialista relativa a política laboral, ja llavors vam dir que un dels punts importants de la política laboral era la política de formació, en la qual nosaltres no vam incidir massa perquè teníem també presentada una interpel·lació relativa exclusivament a formació.

Dèiem en aquells moments, que la formació era definitiva quant a política d'ocupació, i ho és per mantenir, per millorar i també per trobar feina, tenir una formació adequada és important per a aquestes tres coses, és a dir, per a qualsevol forma del mercat de treball.

La política de formació del Govern neix a una compareixença del Sr. Matas, llavors responsable en matèria de formació i conseller d'Economia, de dia 22 de novembre del 95. El resum de tota aquella compareixença, molt llarga, amb molts de mitjans mediàtics, amb diapositives i amb tota casta de mitjans audiovisuals, el resum era que el Govern faria un pla del 96 al 99, on s'invertirien 7.296 milions de pessetes i en el qual s'incidiria en 42.663 persones, i s'acabava dient en aquesta compareixença, que "és important dir que aquestes quantitats són orientatives i la veritat és que jo diria que són unes quantitats de mínims" -deia el Sr. Matas, dia 25 de novembre del 95. El resum a premsa va pujar en 700 milions més, i es resumia en un pla de 8.000 milions de pessetes.

La següent acció que es fa des del Govern és l'elaboració, la següent acció que trobam és la compareixença del conseller, del nou conseller de Treball i Formació que, com havia reivindicat també el Grup Socialista, pensàvem que es requeria una conselleria a posta, només per a Treball i Formació, idò el conseller, el nou conseller de Treball i Formació, compareix davant la comissió i explica les seves accions de govern dia 26 de setembre del 96. Dia 26 de setembre del 96, en una compareixença on el Sr. Conseller va explicar poca cosa i on es van definir, de totes formes, es van definir alguns objectius del Govern que nosaltres pensem que eren importants: integració i promoció laboral, formació i inserció de joves de 15 a 25 anys, -deia el Sr. Conseller- "sobretot els joves de barris marginats, perquè tinguin accés al món del treball, disminuïts físics i psíquics, col·lectius afectats per la droga o que surten de la presó, competitivitat de les empreses per millorar la capacitat dels recursos humans, sobretot l'adaptació a les noves tecnologies i ens preocupen molt" -deia el Sr. Conseller- "la franja de 45 a 55 anys".

Dos dies més tard, curiosament, es publica el decret 174 del 96, que és el decret que regula tota la política de formació ocupacional de la Comunitat Autònoma i que neix dos dies més tard d'aquesta compareixença, però curiosament el Sr. Conseller no en fa ni menció en aquesta compareixença. El decret, teòricament estava aprovat per la 14, és a dir, deu dies abans, però el Sr. Conseller en la seva compareixença no ens diu res d'aquest decret.

Idò, per endavant, Sr. Conseller, quina incidència ha tingut el Decret 174 en tots aquests objectius fixat fa un any i mig per vostè?, quina valoració en fa de la incidència social en aquests camps on vostè deia que s'havia d'incidir especialment?

El Govern, com a primera acció, publica al *BOCAIB* el Decret 174, com dèiem, de 14 de setembre, però publicat dia 28 del mateix mes. Un decret que no fa cap menció al Pla Mestral, però que en resposta escrita, el conseller ens diu, en resposta escrita i en diverses preguntes orals, el conseller ens diu que el Pla Mestral és un acrònim d'aquest decret, un decret que no menciona, ja dic, per a res, ni pla ni mestral, ni menciona què és un pla, ni es menciona que tingui un nom especial.

Idò, perquè quedi clar una vegada més en aquesta cambra i perquè quedi clar també al *Diari de Sessions*, tornaré a llegir el que es defineix com un pla: "Conjunt orgànic de directrius i de mesures polítiques i econòmiques adreçades a resoldre un problema o una situació determinats". "Conjunt orgànic de directrius i mesures polítiques", directrius i mesures polítiques. Perquè quedi clar, idò, sense objectius, sense activitats, sense doblers destinats a cadascuna d'elles, sense un *planning* de temps en què es realitzarà, sense valoració dels resultats, i sense el més important, el diagnòsi previ, no hi ha pla. Tot i així, el decret estableix a l'article 2n i al 3r, tots els programes i els objectius als quals es destinaran, se suposa que els doblers que s'acullin a aquest decret. Els programes són ambiciosos, inserció i reinserció professional, formació professional contínua, formació de formadors, orientació professional, intercanvis internacionals i ajudes de formació, accions de xoc, programes experimentals, programes de formació oberta i a distància, programes de dinamització ... I uns objectius, també: inserció professional d'aturats amenaçats d'atur de llarga durada, inserció professional de joves, bé, no els llegiré, fins a nou, definits al decret.

Però, després de tot això, que podríem dir que és la introducció del que hauria de ser la política del Govern, vénen les accions realitzades. Jo diria que la primera acció que va fer ràpidament el Govern de la Comunitat Autònoma va ser fer publicitat del tema de la formació. El primer que va fer. Ja he dit abans que mentre el conseller diu en comissió que es gastaran 7.000 milions, n'anuncien 8.000 en premsa, i així tot un seguit d'anuncis relatius al Pla Mestral, quan el Pla Mestral encara era un petit nadó que encara no havia començat a caminar, i vostès ja fèiem pàgines de publicitat. Entre elles, anunciaven, en premsa escrita, en ràdio i en televisió local, 300 cursos gratuïts perquè la gent s'hi pogués acollir, idò aquesta consellera els demana quins 300 cursos gratuïts són aquests, i el Sr. Conseller em contesta: "Els 300 cursos són 102 accions formatives", i després veurem que accions formatives no són exactament cursos. Anuncien 8.000 milions de pessetes un altre cop a l'anunci dels pressuposts del 97, només per a formació. Jo diria, idò, que la primera acció més clara del Govern és el màrqueting al qual destinen, abans de fer polítiques, el primer és fer-ne publicitat.

Abans de començar a fer una política, com dèiem, abans de començar a tenir un pla, abans de dissenyar quines són les polítiques adequades, hem de saber cap on hem d'anar, i, per tant, el principal, el primer, la feina prèvia és la diagnòsi, en aquest cas, de les poblacions a les quals ens volem dirigir i la diagnòsi de les demandes de formació que per part de les empreses estan requerint en aquests moments. També hem demanat això per escrit, se'ns ha remès el Decret 174 i per tant, supòs, que els programes i els objectius que es defineixen als articles 2 i 3 d'aquest decret. Però el decret no té cap anàlisi de la situació actual, no en té, perquè no és un pla, no té cap anàlisi ni de la situació de partida ni de com s'avaluaran o com s'han d'avaluar aquestes mesures que es proposen.

La segona qüestió després de la diagnosi. Clar, si sabem a quina població ha d'anar dirigida, podem determinar quins criteris han d'establir per anar a aquestes poblacions, com que no hi ha diagnosi prèvia, no hi pot haver determinació de quina població a d'anar dirigida aquesta formació i, per tant, li demanem, Sr. Conseller, quins criteris estableixen per prioritzar els cursos segons importància o necessitat?, quins criteris s'estableixen per a l'admissió d'alumnes?, quins criteris s'estableixen per determinar quin centre realitza el curs o quin altre?

Pel que fa a l'execució d'un any de Pla Mestral, el Govern ha fet publicitat a 10.000 alumnes i 672 cursos, 10.000 alumnes i 672 cursos no impliquen que hagin passat 10.000 persones, pot ser que una mateixa persona hagi passat per diversos cursos alhora. Per tant, li demana, quines persones i en quina mitjana de cursos han passat pel Pla Mestral? I què s'entén per cursos? I aquí arribem a una de les parts importants de la interpel·lació.

Curs de llarga durada, defineix el decret, és més de 1.000 hores; curs entre 100 i 600 hores, amb proves de selecció i certificació d'aptitud, se li diu curs; curset, de 20 a 99 hores; seminari, de menys de 20 hores; i una jornada, és quan no hi ha ni tan sols 20 hores de formació. Idò, de tots els cursos que s'han realitzat, almanco els que ens ha dit per escrit, 592, el 50% estan entre 100 i 600 hores, és a dir, es podrien dir cursos; per damunt de 600 hores n'hi ha 4; tots ells es fan a Mallorca, només a Mallorca i només n'hi ha un de 1.000 hores. La resta són curssets, seminaris i jornades, però no es poden denominar més que d'accions formatives, com ens contesta en la seva resposta.

S'han lliurat 189 diplomes del Pla Mestral, dels 189 diplomes, més del 50% i en alguns casos de cursos, el cent per cent són dones, quin seguiment ha fet de la seva incorporació al mercat de treball?, s'ha aconseguit que la resta de població s'incorpori al mercat de treball?, la totalitat, pràcticament la totalitat, excepte un d'idiomes eren aturats, als quals es varen donar els 189 diplomes.

Ja quasi per acabar. Per què existeixen aquestes discrepàncies entre els costos dels cursos, Sr. Conseller? Com es determina el que val un curs?, quines *ratios* apliquen per dir que el pressupost que presenten és el pressupost adequat? Per què un curs d'anglès turístic de 300 hores fet per Comissions Obreres val 1.400.000 i un d'alemany turístic, fet pel Consell Insular, de 300 hores, en 2.500.000, o un italià d'empresa val 2.400.000, per què fet pel Consell Insular val un milió més que fet per un sindicat? Quines *ratios* apliquen per saber si els pressuposts que presenten són els adequats o no?

En què s'han gastat els 3.458 milions que vostè va posar al pressupost del 1997?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada. Per favor.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Com preveu la coordinació que estableix el Decret 174? Què ha fet amb l'avaluació *ad post* que s'especifica a l'article 85 i als següents del mateix decret i que vostè ens contesta per escrit que no s'ha fet res? Perquè quedin clares les preguntes.

No hi ha diagnosi, no hi ha objectius, no hi ha accions, no hi ha valoració econòmica, tot això es resumeix: quins objectius dels que es descriuen a l'article 2 del Decret 174 de dia 14 de setembre, s'han aconseguit i quins doblers s'han gastat a cadascun d'ells?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En nom del Govern, té la paraula el conseller de Treball, Sr. Camps.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista ha interpel·lat el Govern d'aquesta comunitat sobre la política derivada que ha dut a terme d'ençà de l'aprovació del Decret 174/96, efectivament, de 28 de setembre del 96, per tant, parlo d'un any d'execució i d'acord amb les directrius d'aquest decret.

I és precisament aquest decret on es regulen els programes de formació professional ocupacional d'aquesta comunitat autònoma, atès que en aquest decret hi ha una corresponsabilitat de gestió i ve donat en clau d'Unió Europa, nosaltres seguim les directrius de la Unió Europa, en objectiu 2 pel que fa al Raiguer, amb l'adaptació de noves tecnologies, amb l'adaptació d'aquesta (...) en una comarca de declivi industrial, que cal readaptar a la nova situació canviant que el món de l'economia competitiva, mundial i única ens fa du. També amb l'objectiu 3, que és horitzontal en tota la nostra comunitat i que fa referència a aquestes persones, homes, dones, joves, que estiguin a l'atur, i amb aquelles persones amb unes dificultats d'accedir al món laboral, amb la qual cosa, nosaltres, com a objectiu primer, pensam que la formació és la clau per accedir a aquest món laboral.

També al 5b, que és tota aquella zona destinada a la reconversió, manteniment de les estructures agràries i que no es perdi la cohesió socioeconòmica de la zona corresponent. Es tracta, per tant, de compartir polítiques que contribueixin a reforçar la cohesió econòmica i social de la nostra comunitat. I aquí tenim, per una banda, les directrius de la Unió Europea i després les que recullen les especials necessitats del mercat laboral que posen de manifest els agents socials per mitjà del consell de formació de la nostra comunitat.

El gran objectiu dels nostres programes és aconseguir una formació de qualitat, per tant, per combatre l'atur, com molt bé ha dit la diputada, crec que en açò coincidim, afavorir l'estabilitat i reforçar el potenciament de les nostres illes. Aquestes són, evidentment, les directrius de la Unió Europea. Una igualtat d'oportunitats per accedir al món de la formació, i també una igualtat d'oportunitats tant per a joves com per a dones o per a homes.

El Decret 174/96, abans d'entrar en xifres, vull dir que regula les accions de formació professional que abans estaven disperses per les diferents conselleries, i d'una manera coherent, extensa i tal vegada molt minuciosa, diu la metodologia qui hi pot accedir i tots els objectius que vénen marcats, evidentment, i tot el que pot preveure tota l'acció present i futura. Per tant, ens hem de marcar un període de quatre o cinc anys, i té més contingut ara quan hem rebut les transferències d'ocupació de l'INEM i les transferències de formació reglada, que és la FP.

En la memòria, jo he de dir que es deia molt més exhaustiu, quan acabí, que dia 30 d'abril l'hem de presentar a la unitat administradora del Fons Social Europeu, i que hi haurà tota la memòria econòmica i pedagògica i molt permenoritzada. Però no vull dir que no pugui fer aquí un avanç del 97, el que ha suposat.

L'objectiu ha estat la integració i promoció laboral dels treballadors, el manteniment i perfeccionament del seu nivell informatiu i formatiu, la formació i inserció dels joves i dels col·lectius amb dificultats especials d'integració laboral, l'increment de la competitivitat de les empreses a través del desenvolupament de les capacitats dels seus recursos humans. Nosaltres pensam que la formació és igual a possibilitat d'ocupació, nosaltres pensam que la formació és la clau, l'eina que entra al món laboral, i les dades d'actuació del 97, l'avanç, evidentment hi ha hagut 582 accions amb un total de 9.473 alumnes dels quals el 50% han estat homes i l'altre 50%, dones, 4.802 homes, 4.792 dones. Menors de 25 anys, 3.368; majors de 25 anys, 6226. No aturats, 4.669; i aturats, 4.925.

Pel que fa a les accions i als programes dels agents socials, cap allà on diran i què és el que es diu, efectivament quan nosaltres tinguem avaluada tota la memòria pedagògica i tota l'evolució econòmica, nosaltres tindrem una basa de fons, real, certa, de les demandes que la nostra comunitat té. Però puc fer un avanç del 98. I així, els agents, els contactes dels programes dels agents socials i econòmics del 98, CAEB, PIMEM Balears, Comissions Obreres i UGT, ens duen que s'han presentat 157 accions formatives, amb un total de 480 milions de pessetes, només per aquestes entitats, i puc dir que el 22% va a turisme i hostaleria; 16'5 a comerç; un 20'2 a administració i oficines; serveis a empreses un 20,3; docència i inversions un 7; i d'altres un 14.

Però és que amb la Universitat (...) postgraduat amb cursos molt específics, amb molta cura, amb un Tade, Tade 1, Tade 2, Gade, i després una sèrie de màsters de gestions, que va des de màsters d'enginyeria en formació, noves tecnologies turístiques, màsters en gestió turística, didàctica en història i cultura, educació d'adults, animàtica per ordinador, qualitat investigació, etcètera, s'han fet 484 cursos i seminaris prevists, amb un total de 2.256 milions de pessetes.

Però la gent amb més dificultats, les iniciatives europees, aquelles que tenen una incidència per les dones, li puc dir que del 95 fins al 99 hi ha prevists 161 milions de pessetes. Amb l'ocupació Horizon, aquestes minusvàlues, amb dificultat, de gent que té una discapacitat, 756 milions des del 95 al 99; i aquells col·lectius que estan a la presó, drogaaddictes o gent amb molta dificultat, que té una dificultat total per accedir, del 98-99 farem una acció d'iniciativa europea, 129 milions. I per a joves 520 milions destinats del 95 al 99.

I en tot el que fa a la iniciativa Adapt, 1.424 milions en reconversió i adaptació de tots els treballadors de totes les empreses a les noves tecnologies, per mantenir els seus llocs de feina perquè la seva empresa sigui competitiva i perquè tengui un lloc en el mercat que ens ha tocat viure. Aquestes iniciatives europees tenen una relació molt estreta amb altres comunitats, altres països o altres regions d'Europa; i nosaltres, creu-me, som capdavanters, i ben valorats que estam a la nostra comunitat.

Però quin objectiu més tenim, a part de tots els que anomenat, i molt més àmpliament en la memòria que li faré passar, quan la tinguem acabada, perquè estam acabant d'avaluar, tenim com a objectiu immediat la destinació el cent per cent de formació a tota aquella gent discapacitada, i açò nosaltres estam calculant unes 557 persones que estan per acabar de complir la formació que també a través de l'Unac estam realitzant, i aquest col·lectiu estarà totalment i absoluta atès sempre que es vulgui fer. El cent per cent de joves que estiguin a l'atur o no; i açò, estam parlant d'un col·lectiu entre menors de 25 anys i majors de 25 anys amb més de 6 mesos a l'atur, d'un 8.000 persones; i nosaltres amb açò estam amb capacitat total, i així tenim la possibilitat de complir els objectius de Luxemburg i que el ministre presentarà a Cardiff amb aquest programa nacional de la formació i de l'ocupació, que sempre entenem que és l'eina que nosaltres prioritzam perquè tothom tengui la canya per anar a pescar. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt té la paraula la Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb l'objectiu d'aconseguir la convergència dels països europeus en matèria d'ocupació, els governs de la Unió Europea es varen comprometre a realitzar plans plurianuals que recullin la política en matèria d'ocupació de cada estat, i elaborar una estratègia comuna per lluitar contra l'atur. Aquest compromís va semblar d'esperança als 18 milions d'aturats de la Unió Europea. El Pla espanyol es va presentar el 12 de setembre del 97, i el Ministeri de Treball es va comprometre a realitzar un nou programa segons el resultat de la cimera de Luxemburg. Hem de reconèixer que aquest pla té algunes mancances, com pot ser la poca novetat de les mesures de promoció de noves activitats, però aquest pla introdueix, segons la nostra manera de veure, un aspecte molt nou, que és la importància que dona a les polítiques actives d'ocupació en front a les mesures de protecció i de subsidi. No hem d'oblidar, però, que tota política d'ocupació, per bona que sigui, no serà eficaç com cal si no té un pla de formació adequat a les necessitats de cada comunitat autònoma. Hi ha persones que tenen carències formatives i de coneixement dins el mercat de treball, i també hi ha grups que han acabat un procés de recuperació personal, com exdrogaadictes, per exemple, que necessiten una inserció laboral, i que podrien beneficiar-se de les polítiques de formació de què gaudeixen els aturats. Em sembla que s'han encetat ja accions en aquest sentit, amb conveni amb la Comunitat Autònoma i altres administracions.

Dins el tema de la formació hi ha una corresponsabilitat de gestió i s'han de compartir polítiques per tal de reforçar la cohesió econòmica i social de les Illes. La política formativa, com ha dit el conseller de la Comunitat Autònoma, segueix les directrius de la Unió Europea, de l'Estat central, i les necessitats del mercat laboral que manifesten els agents socials. El Decret -com també s'ha fet menció aquí- 174/96 regula els programes de formació ocupacional de la Comunitat Autònoma, i és un decret de màxims, que estableix una aplicació de 4 a 5 anys, indicant també metodologia. Recull unes accions de formació inicial que es destinen a persones aturades, que es corresponen amb l'objectiu 3 del Fons Social Europeu. També recull els programes de formació contínua, que desenvolupen els objectius 2 i 5b de la Unió Europea. Serà molt interessant també poder disposar de les memòries del 97. També hem de tenir en compte que a la nostra comunitat autònoma s'ha de transferir la gestió de formació ocupacional, i crec que això també ens donarà tal vegada la possibilitat de poder disposar d'un pla estratègic de formació. També segons les directrius del Consell de Luxemburg, Cimera de Cardiff, les prioritats formatives són combatre l'atur juvenil i prevenir l'atur de llarga durada mitjançant formació i reciclatge, pràctiques laborals, orientació professional, inserció etcètera; fomentar la capacitat d'adaptació dels treballadors i de les empreses, facilitar la creació d'empreses noves i reforçar la política d'igualtat d'oportunitats.

Les accions formatives del Govern, per tant, pens, tal com s'ha explicat, es troben en sintonia amb aquests objectius prioritaris. No obstant això, si els plans que ens arriben, i en els quals hem d'actuar en consonància, no recullen algun aspecte propi de la nostra societat, crec que hem de fer feina per tal d'incorporar-lo.

Per tot això crec que ha estat interessant el que ens ha explicat el conseller, al final sobretot de la seva intervenció, les accions i els esforços que prenen en dirigir cap a persones desfavorides, com poden ser dones, discapacitats..., perquè pens que és cap aquí on hem de fer més esforços en aquests tipus de polítiques de formació. També crec que hauria de tenir en compte la petita empresa, que resulta que té poques possibilitats de formar el seu personal. Què passa? Que aquests programes normalment van dirigits a personal en atur, i aquestes petites empreses a vegades no poden, no tenen possibilitat que el seu personal pugui acollir-se a aquest tipus de programes de formació, perquè és un aspecte que crec que s'hauria de veure com es pot reconduir, o si hi ha mesures ja en aquest sentit, ens agradaria també conèixer-ho. Però crec que val la pena, tenint en compte l'esforç que fa el Govern en el foment i ajut de la petita empresa, que tenguessin aquestes possibilitats, que empreses amb molts d'empleats tenen altres oportunitats per reciclar el personal que hi fa feina. I no tenc res més per dir. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vidal. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. És com a la segona part d'aquell debat que tenguérem sobre ocupació, parlar també avui de formació. És evident que sense formació és difícil aconseguir feina, sobretot amb les característiques que tenim del nostre mercat laboral, i és cert que és necessari donar formació per qualificar i per garantir, o per posar les eines necessàries per l'ocupació. Ara bé, també som conscients que només amb formació no es garanteix trobar feina, no es garanteix la política activa d'ocupació.

La interpel·lant ha basat la seva intervenció sobre els resultats, o sobre l'avaluació del Decret 174/96, i per tant la política que fins ara ha duit el Govern respecte del Pla Mestral i les seves polítiques de formació. Per part del Grup d'Esquerra Unida volem aportar en aquest debat una visió una mica més de futur. El Sr. Conseller sap que s'ha aprovat recentment el segon Pla de formació professional estatal, de l'any 1998 a l'any 2002, hi han participat els consellers de les comunitats autònomes, i una vegada més aquest pla general de formació professional, dins l'apartat de formació ocupacional, parla que els objectius s'han d'instrumentar en funció de les característiques de la població desocupada. Per tant, una mica analitza que primer s'ha de conèixer la realitat d'aquesta població desocupada, i que en principi marca com a objectius prioritaris joves que cerquen la seva inserció, adults que necessiten reinserir-se, i col·lectius amb especials dificultats. Les característiques de la formació, les marca aquest pla estatal de formació professional, parlant de tenir presents els objectius bàsics del programa, garantint l'equivalència dels aprenentatges obtinguts per qualsevol dels subsistemes del sistema educatiu. Nosaltres del Pla Mestral i de tot el Pla de formació del Govern balear no hem sentit -i ho veurem en la memòria- si ja hi ha avanços en aquest tema de l'equivalència dels aprenentatges; reconeixement de la certificació associada a la qualificació, desenvolupar la interrelació entre polítiques de formació i les polítiques d'ocupació mitjançant l'orientació als aturats per aconseguir la inserció o reinserció; flexibilitzar la gestió del sistema de formació ocupacional, adequant l'oferta formativa a les demandes del teixit productiu -jo continuu tenint dubtes que en aquests moments el Govern balear faci això-; adequació oferta-modalitat de les escoles taller, cases d'oficis, etcètera, a la capacitat d'absorció del mercat a les necessitats de caràcter sociocultural -també es preocupa aquesta adequació de l'oferta?-; operar amb criteris de qualitat que permetin millorar la gestió; dirigir la formació als col·lectius més necessitats, atenent als principis d'igualtat de tracte i d'oportunitats -en aquest sentit el Sr. Conseller ho ha explicat, a qui van dirigits-; i sobretot desenvolupant les directrius europees de la Cimera de Luxemburg; desenvolupar plans sobre activitats que guardin relació amb la qualitat de vida, el medi ambient, seguretat i salut laboral, els anomenats serveis de proximitat.

Fins aquí allò que he dit han estat senzillament les característiques que diu el Pla estatal de formació professional ocupacional, i que obliguen totes les comunitats autònomes a adequar els seus plans de formació a aquest pla general estatal. Ara bé, nosaltres pensam que la formació que es dona aquí no està clar que estigui adequada a aquests objectius, perquè ens sembla molt preocupant que el Govern balear parli sempre, tant quan parlem d'ocupació com quan parlem de formació, exclusivament de cursos, de repartiment de fons, i no parli d'inserció laboral conseqüent a tot això. Una de les coses importantíssimes de la formació és que s'ha d'adequar a la realitat de l'economia. No és el mateix la formació que es pugui donar a Astúries, que es necessita a Astúries, que la formació que es doni a les Illes Balears. Jo no he vist encara el diagnòstic previ del Pla de formació del Govern balear, on digui quines són les necessitats a cobrir per l'economia balear, quines necessitats de qualificació, quina inserció necessiten els nostres treballadors i treballadores, ateses les característiques de l'economia balear, de la precarietat, de la rotació, de la manca de continuïtat en distints llocs de feina per part dels nostres joves.

Per part nostra la interpel·lació és oportuna, però li hem volgut donar aquest caire de futur, perquè pensam que el Sr. Conseller s'ha compromès en aquest plenari que ens remetrà la memòria del Decret 174/96. L'analitzarem, però estic convençuda que en aquesta memòria no hi haurà un apartat on digui "de tots aquests alumnes que han passat pels nostres cursos, i de tots aquests doblers que hem invertit, tenim com a conseqüència una estadística fiable de quants han trobat feina". La inserció laboral no està dins els estudis estadístics que es poden presentar. I el Sr. Conseller sap que existeix el Consell de Formació de la Comunitat Autònoma, allà hi ha participació dels agents socials i econòmics, però en aquest consell de la formació...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Thomàs, per favor.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. ...no s'ha plantejat mai un pla de formació balear, no s'ha parlat mai d'un servei balear d'ocupació pública, integral i participat; i no s'ha donat un caràcter d'organisme transparent i democràtic on es pugui debatre i es puguin marcar els objectius, els continguts i la transparència de la feina o de la política d'ocupació del Govern balear.

Ja per acabar, allò que volíem recordar és -el Sr. Conseller ho ha dit també en la seva intervenció- que ara han assumit les competències dels plans d'inserció professional de l'Inem, ara no poden ser víctimes de les directrius estatals sobre els períodes que han de fer els cursos, ara poden adequar els cursos a la realitat de les Illes Balears, i sobretot ara tenen molt més responsabilitat per fer un pla de formació propi de les Illes Balears, que abordi el diagnòstic dels nostres treballadors i les nostres treballadores, que abordi com rompre la rotació desmesurada, la baixa qualificació, l'elevada taxa de fracàs escolar, i sobretot que ordeni i coordini l'oferta formativa que per part nostra consideram totalment desordenada, totalment fora dels objectius d'allò que es planteja en el Pla estatal de formació professional. Finalment, Sr. Conseller, si allò que vostè ens ha explicat, que el tendrem més endavant per escrit, a través de la memòria, és el resum del pla d'ocupació que pensen aportar a la Cimera de Cardiff, és molt preocupant que només sigui només amb aquest caire formatiu, i no amb l'altre caire d'inserció laboral. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula la Sra. Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller. Per analitzar la política de formació de la Conselleria de Treball és necessari dividir aquesta en dos períodes històrics, com a mínim, que ens parlin de la gestió dels recursos del Fons Social Europeu. Pensam que la primera d'aquestes etapes es va caracteritzar per una absoluta passivitat en la gestió d'aquests recursos, que provocava haver de fer una gran devolució, de la pràctica totalitat dels fons europeus assignats; i això, com és lògic, generava aleshores una indignació dels grups parlamentaris, els grups polítics, i també dels agents socials.

El segon període, que també podem destacar, el podem anomenar l'època Cubero. Aquesta època la podem definir clarament amb una sèrie d'adjectius, discrecionalitat, burocratisme, manca de criteris, amiguisme, servilisme, activisme sense objectius, però, això sí, adornat tot per una aparença d'eficàcia i també de telecomunicacions. I és clar, Sr. Conseller, Sra. Portaveu del Grup Parlamentari Socialista, que amb aquests antecedents no podem esperar que no hi hagi unes conseqüències, tot i que els problemes de les formes s'hagin resolt. Però pensam que encara vivim i patim conseqüències d'aquestes èpoques que he comentat abans.

Quines mancances hi ha a les actuacions formatives? Pensam que queden per definir els criteris de prioritat de la política formativa, una anàlisi de l'impacte real de les accions formatives sobre el mercat laboral, quins són, Sr. Conseller, els sectors de la població prioritaris per rebre cursos formatius, quin percentatge d'usuaris...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, jo li pregaria que se cenyís al Reglament, fixant la posició en relació a la interpel·lació, perquè igual que ja ho han fet altres diputats, estan entrant directament en preguntes al conseller, i el conseller no es pot dirigir en la seva intervenció més que a la diputada que li ha fet la interpel·lació. Gràcies.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

D'acord. Gràcies, Sr. President. Per tant, faré les preguntes més genèriques. Ens interessa també ressaltar la necessitat de saber uns elements a tenir en compte per poder valorar i avaluar totes les actuacions formatives que s'han duit a terme des de la Conselleria de Treball. Pensam que és molt necessari saber el percentatge d'usuaris de les accions formatives, però que troben llocs de feina per als quals han rebut aquesta formació, implicació laboral, si aquests cursos formatius que reben després deriven a una trobada de lloc de feina, o si es continua fent la mateixa feina que es feia abans de les actuacions formatives, i els grups d'usuaris de formació que representen el sector d'hoteleria.

També pensam que és necessari plantejar actuacions conjuntes des de la Conselleria d'Educació, relatiu al pla de formació del professorat. Pensam que seria necessària també una coordinació entre les dues conselleries, Conselleria d'Educació i Conselleria de Treball, ja que hem rebut unes competències educatives molt importants, i aquest sector de professionals és molt necessari que es continuïn duent a terme els cursos formatius que s'havien donat fins ara. És ver, ja han comentat altres portaveus que ara hem d'afegir ja les competències de formació ocupacional de l'Inem. Pensam nosaltres que és una oportunitat històrica per entrar en una nova etapa dins la política de formació, i convidam el Sr. Conseller que les posi en pràctica. Sabem que és conscient d'aquests elements, i creim que així ho durà endavant. Aquests elements han de tenir en compte racionalitat en aquestes actuacions formatives, objectivitat, transparència, participació, i adequació a les necessitats formatives reals de les que necessitam aquí a les Illes Balears. Per això pensam que és molt necessari que es reprengui d'una manera seriosa el diàleg social romput pel Govern, i complir els compromisos del pacte per l'ocupació. Perquè aquestes actuacions formatives siguin reals s'ha de definir el model econòmic que volem per les Illes Balears, i orientar aquestes demandes formatives, tant regulada com ocupacional, al futur que nosaltres desitjam. S'ha de realitzar un estudi seriós sobre la demanda formativa que el nostre mercat de treball genera, s'ha de coordinar acció formativa ocupacional amb ensenyament regulat de caràcter professional, amb una col·laboració estreta amb els agents socials i amb una constant renovació de recursos tècnics. S'ha de disposar també d'un observatori permanent de la formació ocupacional capaç d'ajustar l'oferta permanent a la demanda conjuntural.

En definitiva, pensam que s'ha d'orientar la formació al treball, i acabar activament i clara amb els mals usos i costums dels darrers anys per tal de regenerar el prestigi de la formació ocupacional. Esperam que es farà feina en aquest sentit. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem assistit a una resposta del conseller de Treball i Formació a una interpel·lació presentada pel Grup Socialista que ha satisfet les expectatives del nostre grup. S'ha partit efectivament del principi de la corresponsabilitat en la gestió de les polítiques de formació, seguint de prop les indicacions de la Unió Europea i les que puguin venir marcades també pel Govern de l'Estat central, i en aquest sentit se'ns ha explicat la tasca en formació que es du a terme des dels programes que des de la Unió Europea es fan

en aquesta matèria, fonamentalment els de l'Objectiu 3, destinats a la formació inicial de persones en atur i amb dificultats per accedir a un lloc de feina, i els que deriven dels objectius 2 i 5b, que fan referència a la formació contínua dels nostres treballadors. Ens ha donat el conseller tota una sèrie de dades i d'informacions que mostren i posen de relleu que efectivament el compliment durant aquest primer any i un mes o dos d'aplicació del Decret 174/96 és un balanç vertaderament positiu al nostre entendre. No és encara moment per denunciar l'incompliment d'aquest decret, perquè entenem que està en el seu moment inicial de recorregut, i entenem que les dades que ens ha ofert el conseller en aquesta matèria són suficients per entendre que hi ha una voluntat i unes ganes per part del Govern de desenvolupar aquest decret.

Per una altra banda ens alegra i ens omple d'il·lusió el fet que el propi Govern manifesti la seva intenció de presentar tan aviat com sigui possible un pla estratègic de formació per a l'ocupació que seguirà els criteris i les prioritats formatives, que és un poc el que es demanava també en aquesta interpel·lació; però sent aquestes prioritats les que vénen marcades des de les directrius del Consell de Luxemburg i les que puguin derivar de la cimera de Cardiff. En aquest sentit, s'han explicat ja per altres diputats, les prioritats més importants són sense cap dubte la de combatre i lluitar contra l'atur juvenil i l'atur de llarga durada. Entenem que aquesta és una de les prioritats principals que el Govern ha de tenir, i que estam convençuts que la té; en segon lloc fomentar la capacitat tant dels treballadors com de les empreses; en tercer lloc facilitar la creació d'empreses noves, perquè aquesta creació de nou teixit empresarial facilita sense cap dubte l'accés al mercat laboral; i finalment una política de reforç de la igualtat d'oportunitats dins el món laboral.

Només, per acabar aquesta intervenció, manifestar el nostre suport i el nostre recolzament al conseller de Treball i Formació en la seva tasca al front del seu departament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Garcia, pel Grup Parlamentari Socialista, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. No, Sr. Flaquer, no ha donat xifres el Sr. Conseller. L'única xifra que...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vostè contesti la intervenció del conseller, per favor.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Idò, no ha donat xifres, Sr. Conseller. L'única xifra nova que jo he vist -que no he tengut temps d'apuntar- és que un 22% dels cursos eren de turisme, que un 20% eren d'oficina, i que un 14% eren d'altres; xifres que jo ja havia calculat pel damunt amb la resposta, probablement no tan bé com les xifres que pot tenir vostès, amb les respostes per escrit que vostè em va donar.

I per què li dic que no m'ha donat dades? Perquè les dades que vostè ens dona són previsions del 95 al 99, i ho ha dit, previsions del 95 al 99; i aquestes previsions ja les va donar el Sr. Matas l'any 95; i jo les hi puc tornar a llegir, perquè dirà el mateix que va dir el Sr. Matas: 524 milions per ocupats, 106 per investigadors, 2.980 milions per formació d'ocupats, 596 per formació d'inserció... -No ho sé, tot que vostè vulgui-, 1000 per incorporació de noves tecnologies, són les xifres que va donar el Sr. Matas d'aplicació del seu pla, d'aquest pla que llavors no tenia encara, quan va comparèixer a davant el Parlament, del 95 al 99. Però vostè no m'ha contestat les preguntes que jo li he fet.

Vostè tenia 3.400 milions de pessetes en el pressupost que es va aprovar en aquest parlament, insisteixo, i m'ha dit que 1.400 corresponen a la Unió Europea i al programa Adapt. I els altres 2.000? Digui'm en què els ha gastat, perquè si no, les compareixences no serveixen de massa, si les preguntes que hi fan no es contesten. Em sembla molt bé que dia 30 d'abril presenti una memòria acurada, i que ens la passi als membres de l'oposició. Li agrairem molt, i a més li farem preguntes sobre la memòria, si és que tan acurada i nosaltres hi podem extreure conclusions també. Però no té ni tan sols la liquidació del pressupost? No sap en què s'ha gastat els 3.400 milions de pessetes del 1997? Com a mínim contesti'm a açò, perquè vostè es va comprometre públicament, publicant el Govern un anunci, perquè tal vegada podria quedar aquí, a casa, amb els 3.400 milions de pressupost, però vostès publiquen un anunci que diu que es gastaran 8.000 milions de pessetes en formació l'any 1997. Firmen un pacte per l'ocupació? Idò digui'ns, tenien partides, capítol 6, Direcció General de Formació, 3.400 milions, digui'm almenys, com a mínim contesti'm el que posa la liquidació, que estan a punt de presentar si no la tenen ja.

He entès cent per cent dels discapacitats, Sr. Conseller? He entès que vostès l'any 97 han fet formació al cent per cent dels discapacitats? He entès el cent per cent dels joves entre 15 i 25 anys? Perquè si és així, li puc donar exemples que no ha estat així, ni els joves ni els discapacitats, tal vegada és que no ho he entès bé i no he tengut temps d'agafar-ho.

Com que no m'ha contestat, insistiré, quina diagnosi prèvia tenien?, li hem demanat també, ho han constatat els altres portaveus, però he estat la primera, jo, a dir-li, quina diagnosi tenen que determini quins sectors i quines poblacions requereixen formació, i quina formació requereixen, quina?, perquè l'objectiu d'aquesta formació és el que li he dit al començament de la interpel·lació, treballar millor, treballar més i trobar feina, aquest és l'objectiu de la formació, perquè, si no, donar formació per formació, tal vegada la podríem donar a través d'altres canals, no faria falta que la féssim a través de la Conselleria de Treball i de Formació, perquè els altres objectius no sabem quins podrien ser.

Quins objectius s'estableixen, idè, per a l'admissió d'alumnes?, per què uns alumnes sí i els altres no? Tenim exemples, tenim exemples de gent que amb un determinat currículum ha quedat fora de determinats cursos, i jo li deman, per què aquesta gent queda fora d'aquests cursos?, per què altra gent entra als cursos?, com que no ens diu els criteris, no els sap, no podem valorar mai si són correctes o no, perquè no existeixen.

Quins criteris s'estableixen per determinar quins centres fan una cosa o fan l'altra?, perquè llavors trobem que en el mateix període hi ha empreses, institucions, sindicats o patronals que realitzen el mateix curs, no tots alhora, però sempre coincideixen alguns tipus de cursos. Per què no es coordina això?

No m'ha contestat tot un seguit de preguntes, que, com que em queda molt poc temps les faré quasi sense respirar. Quins doblers?, li he demanat, quina diagnosi?, com es controlen els costos dels cursos?, quines *ratios* apliquen per determinar que els cursos costen el que han de costar?, com es coordina el desgavell que existeix entre les diferents entitats que fan cursos?, com es coordina el desgavell entre les conselleries, entre les diferents conselleries aplicant diferents objectius?, quan s'han posat en marxa els qüestionaris que havien d'avaluar, que havien de fer l'avaluació *ad post* que deia el Decret 174, i que vostè ens va dir el novembre que estava pendent d'un qüestionari del Codefoc? Per últim, Sr. Conseller, jo crec que ha quedat manifest i palès que el Pla Mestral no existeix, porto, personalment jo, el meu grup porta un any dient-ho a aquest parlament, no existeix. El Pla Mestral només és un pla mirall del Govern, arreglem la cara i deixem els fonaments sense arranjat, els fonaments que són una formació perquè els nostres treballadors siguin de l'edat que siguin, del sexe que siguin, del sector d'on provinguin, tinguin millor feina i en tinguin més, no ho estam arranjant.

I jo crec que ha quedat ben clar que estam perdent, està perdent, vostè, està perdent, el Govern, i ens fa perdre a tots una oportunitat d'or, molts mils de milions que, durant anys vénen de la Unió Europea i que vostès no maximitzen, per una vegada, no apliquen el que normalment sempre ens diuen, no maximitzen el benefici que aquests doblers s'apliquin i es rendibilitzin socialment com tocaria. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta interpel·lació, té la paraula el conseller de Treball, Sr. Camps.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Amb vostè sempre passa igual, quan fa sol diu que plou. Nosaltres ja li hem dit que 9.000 persones han fet el curs Mestral, 1.200 milions de pessetes, i d'iniciatives europees hi estan constatades a nivell d'Unió Europea 2.900 milions de pessetes 95-99. Vull dir que jo, les dades que he donat són àmplies, i són un avanç, li ho he dit, de la memòria que dia 30 tancarem, presentarem a la Unió Europea, a la unitat de control europeu per presentar-la-los públicament.

Nosaltres feim una sèrie de memòries pedagògiques i memòries econòmiques amb unes auditories i si hi ha unes derivacions amb uns índexs que no es corresponen, es fan rectificar i es fan corregir, i, per tant, nosaltres tenim una sèrie de controls que van des de les auditories externes, des d'unes revisions ordinàries i exhaustives, des d'unes auditories aleatòries, i un grapat de controls que van des de les auditories externes, unitat d'administració del Fons Social Europeu, la intervenció del Govern de la Comunitat Autònoma i d'altres controls que la Direcció General de Control Financer de la Unió Europea ve anualment a fer i a establir. Per tant, els controls i les directrius són pesosos.

Jo no he dit que féssim formació al cent per cent de discapacitats, jo dic que estam en disposició per fer-ho. De les 527 persones com a objectiu. També faig dir l'altra vegada que a les Balears hi ha sol·licitants de feina més de sis mesos d'atur, que suposa el 20% del total. Tenim 38.000 persones i hi ha 8.806 menors de 25 anys a manco de 6 mesos, i més de 6 mesos a menors de 25 anys, 1.105 persones joves. Després tenim majors de 25 anys, a manco de 12 mesos, 21.775; i a més de 12 mesos, majors de 25 anys, 6.597. I és en aquests dos col·lectius que aniran 8.000 i busques de persones que tindrem en compte l'objectiu dels nostres cursos de formació, que vénen nomenats, dirigits des de la Unió Europea per l'objectiu 2, 3 i 5b.

A més de les iniciatives europees, però aquí s'ha suscitat un altre debat, extraordinàriament important que aquest govern de cap de les maneres no el pot deixar d'al·ludir. Aquest govern fa possible una igualtat d'oportunitats per a tots, per a mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs. Jo pens que és una formació que posam a l'abast amb igualtat d'oportunitats; té per objectiu, ja ho hem dit, mantenir llocs de feina mitjançant una professionalització dels joves, d'inserció laboral a través de les empreses. Fem açò quan acabam d'assumir les transferències de l'Inem, i també tenim, a nivell de govern, la formació reglada en Formació Professional.

Efectivament, s'ha aprovat al Consell General de Formació Professional a Madrid el II Pla d'FP. Nosaltres pretenem amb el pla que pensam que estam elaborant és que en el sistema integrat de formació i inserció professional es coordinin els tres subsistemes, la formació ocupacional, o sigui, les persones a l'atur, ja tenim les competències de l'Inem; la formació contínua, treballadors en actiu; la formació reglada, que s'ha aplicada als docents i que juntament amb la Conselleria d'Educació coordinam en aquest Decret 174/96, que, com he dit abans, fa un any que estam..., però que té unes possibilitats d'englobar tot açò i amb unes perspectives, hem posat les bases perquè sigui palès.

El programa integrarà les polítiques actives en clau d'Unió Europea, sempre seguint les directrius de la Unió Europea i coordinat amb el que el Pla nacional presenta, i al mateix temps potenciar també l'oferta de garantia social per a aquells joves que no tenen els objectius..., de no haver pogut superar els objectius d'un ensenyament obligatori. Nosaltres pensam que és fals que una persona sense titulació universitària té un fracàs absolut laboralment, i nosaltres, per tant, pensam fer possible que les qualificacions professionals, com molt bé s'ha dit, siguin garantia d'ocupació per a tots els seus titulats.

L'objectiu de la formació ocupacional, per tant, és la inserció laboral, la qual ja fem a la comarca del Raiguer amb el jovent o amb altres entitats col·laboradores, i que tindrà la combinació en rebre les polítiques actives de mediació i inserció laboral dia 1 de gener del 99, com ja s'ha anunciat diverses vegades en aquesta cambra.

Per tant, per al Govern, la formació és sinònim d'ocupació possible, que és la clau i, per aconseguir-ho, no tenim més que donar una formació integral de qualitat amb tota aquesta coordinació global, com he dit abans, (...), per tant, (...) sistemes. I tot açò, per què? Per aconseguir una societat més cohesionada, més digna i més justa. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

IV.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5699/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, com a proposta de modificació del Reglament del Parlament.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE número 5699, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, com a proposta de modificació de Reglament del Parlament. Sr. Crespí, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. No es preocupin, perquè defensarem com toca aquesta proposició de llei.

Tots recordaran, senyores i senyors diputats, que fa sis mesos aquest Parlament, i jo diria que una gran part de la societat d'aquestes illes, es va veure profundament trasbalsada per un esdeveniment que, per poc habitual, va posar de manifest uns hàbits poc democràtics, els quals pensava que s'havien desarrelat de la nostra classe política i que, en realitat, hi eren encara ben presents. És preocupant, ens continua preocupant, que es puguin produir manifestacions com aquelles que es varen produir en aquells moments, i més quan aquestes manifestacions no es fan en el si d'un debat que a vegades, per acalorat, pot fer que un diputat o una diputada digui coses més enllà del que és prudent, sinó que es fan amb la reflexió que hauria de suposar escriure realment, posar en negres sobre blanc, el sentiment d'una persona. Jo recordaré aquí una carta dirigida pel Molt Hble. Sr. President de la Comunitat Autònoma, el Sr. Jaume Matas, a altres representants polítics, on parla de nomenar els representants a la terna de persones que han d'ocupar la més alta magistratura legal en aquesta comunitat autònoma. Evidentment, l'ús d'aquesta paraula, "representants", posa en qüestió allò que diu la Constitució en relació amb la independència del poder judicial i la independència que han de tenir els jutges quan dicten sentència. Per tant, si això figura en el sentiment més profund de qui ostenta la més alta representació en aquesta comunitat autònoma, com és el seu president, a qui tots devem el degut respecte per allò que representa, ens preocupa moltíssim.

I aquesta proposició no de llei que presentam avui, que neix de, jo e diria, l'alarma que va crear no només en aquest Parlament, sinó entre tots els sectors jurídics que aquí, en aquesta comunitat, hi tenen qualche cosa a dir, des del president del Tribunal Superior de Justícia fins al Col·legi d'Advocats, fins a l'Associació de Juristes, fins i tot als propis membres de la terna, com figura en la premsa d'aquell temps, i vostès ho poden llegir segurament, ho hem llegit quan hem preparat aquesta intervenció parlamentària, tot això ens fa creure que és necessari, perquè ara i aquí existeix un buit que hem de cobrir fins que en el moment, si tot va bé, Déu ho vol i ens hi ajuda, hàgim aprovat, s'hagi aprovat per les Corts Generals l'Estatut d'Autonomia, amb el text que sembla que ja s'ha admès, fins aquell moment, es pot produir qualsevol fet que faci que aquest Parlament hagi de tornar a nomenar una terna.

Nosaltres no som qui per saber si aquest fet es produirà o no. Es poden produir renúncies, es poden produir defuncions, es poden produir moltes coses, i nosaltres no som qui per saber que això no es produirà, i, per tant, si ens trobàvem una altra vegada en la tessitura de proposar al Consell General del Poder Judicial una altra terna, podria ser que ens veiéssim en aquest mateixa situació.

Nosaltres creim que la societat ha avançat, aquesta societat de dret ha avançat, perquè precisament existeixi un cos jurídic que faci que ningú no tengui temptacions, o si en té, no les manifesta, de fer coses rares. Jo crec que ens hem de dotar d'aquelles normes perquè els baixos instints no surtin ja a la llum.

Per això, presentam aquesta proposició no de llei, perquè sigui el Parlament, per una majoria qualificada,, de tres cinquenes parts, qui nomeni aquesta terna, que proposi al Consell Judicial la terna de magistrats, perquè si a més recordam i repassam els diaris de sessions, hi veurem que quan es varen proposar altres dues ternes, plurals, basta repassar la composició d'aquelles ternes i veure la pluralitat dels juristes que en formaven part, una de les quals s'aprovà per majoria absoluta..., per la totalitat d'aquesta cambra, pels 59 diputats, i l'altra, per una majoria important. No cal aprofundir en això. el procés de consens que dóna credibilitat al procediment és possible, perquè va ser possible a una època, i això fa que sigui possible a una altra, i al final, sigui quina sigui la terna que es proposi, la darrera paraula la té l'instrument de què ens dotam constitucionalment, perquè ho resolgui, que és el Consell general del Poder Judicial.

Així, nosaltres creim que aquesta proposta es presenta correctament amb un temps prudent perquè sigui aplicada, si s'escau, i si no, com que tanmateix haurem de procedir a la modificació reglamentària subsegüent a l'aprovació de l'Estatut, ja ho tindrem fet. I com que en castellà diuen *no debes para mañana lo que puedas hacer hoy*, jo demanaria a tots els grups de la cambra, i especialment, molt especialment, al grup majoritari, qui diu que vol que això sigui així, perquè així ho ha dit a les ponències de l'Estatut, que avui tenguim..., que no apliqui allò que qualche vegada hem comentat en comissió: que això està bé però no és el moment oportú; això està bé però ja ho estam fet; això està bé però ja li ho direm; això està bé però ja li ho miraré. No, diguin que això està bé i votam que sí. Hi haurem fet una passa, en la consolidació d'un estat de dret, unes garanties que tenen els ciutadans sobre que aquí les coses no es fan nomenant representant de ningú, sinó nomenant aquelles persones que mereixen un ample reconeixement per la seva labor professional, i evitarem, fins i tot, el descrèdit que pugui haver suposat tot el que va sortir als mitjans de comunicació en relació amb les persones que formaven part d'aquesta terna, sobre les quals ningú no va posar en qüestió la seva vàlua com a juristes, però el fet d'una significació partidista per part dels proposants va ser precisament allò que va crear el conflicte, que, d'altra manera, hagués estat inexistent.

Per això, senyores i senyors diputats, nosaltres creim que aquest és un bon moment per debatre-ho. Evidentment, han passat molts mesos des que ho presentàrem. Llavors, al damunt, hauria tengut una altra vegada allò que diuen els ciutadans d'aquest estat nostre en l'altra llengua oficial, *el llanto sobre el difunto*; era dia 7 de novembre quan nosaltres vàrem presentar aquesta proposició no de llei, per tant, era el moment que acabava de produir-se el fet. la nostra dinàmica parlamentària fa que les coses es retardin una mica, no passa res, sempre és un bon moment per acordar coses que realment són positives, tranquil·litzen la ciutadania i ens donen, a nosaltres, una imatge de seriositat davant la població que ens ha votat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que hi vulguin intervenir a favor de la proposta de modificació del Reglament? Sra. Maria Antònia Munar, té vostè la paraula, pel Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des d'Unió Mallorquina donarem suport a aquesta modificació del Reglament del Parlament, i ho farem en base a la motivació de la pròpia proposta i del que ha explicat aquí el Sr. Crespí, i és que si hi ha seny, no calen reglaments; el que manca en aquest Parlament, sens dubte, i en aquesta ocasió ha estat vist d'una manera molt clara, és seny a l'hora de fer les coses.

El fet que va motivar aquesta proposta fou la proposició d'una terna de juristes per cobrir una vacant de magistrat en el Tribunal Superior de Justícia, i és que es pot dir que l'elecció d'aquesta terna ho va ser en un mal dia per al Parlament, un dia que crec que tots aquells que tenim una mínima consciència democràtica, harem de recordar com un mal dia. Una terna de què havia de sortir un membre del Tribunal Superior de Justícia, un magistrat, i, per tant, un representant del que és un dels poders fonamentals. Si tots els poders, el judicial, legislatiu, són importants, jo crec que, de tots ells, el poder judicial té una importància decisiva; el magistrat, aquesta persona, que està en un moment determinat en el Tribunal de Justícia, pot decidir si una persona és innocent o culpable, pot decidir si va o no a la presó, pot decidir sobre les persones i la seva possibilitat d'ingrés en presó; per tant, és una persona que té al damunt una gran responsabilitat, és una persona de la qual tots ens hem de sentir segurs, no se n'ha de tenir cap sospita d'imparcialitat. I va ser el Partit Popular, i el Govern, qui va interferir en el que és una de les principals formes democràtiques en l'elecció de la terna, ell va fer allò que un poder, el judicial, que ja té prou dificultats de credibilitat en aquest moment, entràs encara més en sospita. va ser el partit majoritari d'aquesta cambra qui va decidir que tenia majoria absoluta i que, per tant, era qui havia de decidir els candidats, cosa que s'ha de recordar, s'ha recordat abans, no havia succeït mai en aquesta cambra, sempre s'havia arribat a acord amb les diferents forces polítiques, per això he dit al començament que no era necessari modificar el Reglament, que hauria estat suficient que les coses s'haguessin fet bé, però no s'hi van fer per part del Partit Popular, que va decidir pel seu compte dir quines havien de ser aquestes tres persones que formassin part de la terna.

I si això és greu, jo crec que les formes antidemocràtiques amb què es va fer són encara més greus, i és que hi va haver afirmacions que són molt greus, afirmacions per part del president del Govern de la Comunitat, que són una manca total de respecte i de consideració cap a les actuacions del poder judicial. Es va arribar a afirmar pel president del Govern que el jutge jubilat era del Partit Popular, per tant, el nou jutge també havia de ser d'aquest partit. La veritat és que no s'han atrevit a fer això ni els *capos* de la màfia italiana, la veritat és que el que fan habitualment és comprar els jutges i, en algunes ocasions, fins i tot *liquidar-los*, però mai no s'han atrevit a dir que els jutges són seus, i és que aquesta afirmació és d'una falta total de sentit institucional, de no saber què és la democràcia, de no saber que hi ha una divisió de poders (el legislatiu, el judicial...), és, de qualque manera no haver cursat el curs de batxiller, on ja es parla de Montesquieu. I diuen els assessors del Govern, del president, els seus portaveus, que quan s'insulta el president, s'insulta els ciutadans d'aquesta comunitat, el que no han dit mai, i jo els ho pregunt, és, quan el president insulta els representants d'un poder, la imparcialitat i independència del qual s'entén, no diuen res, i jo crec que n'haurien de dir també qualque cosa; no diuen res del Govern per unes afirmacions les quals per a nosaltres varen suposar un insult, un menyspreu, cap al que és el sistema democràtic, la divisió de poders, i la independència del poder judicial.

El Govern balear i el PP de les Illes Balears tenen l'estranya virtut d'oposar-se a ells mateixos, sense que ningú no se'ls oposi. Com ho van aconseguir en aquesta ocasió? Doncs, fer que tota l'oposició d'aquest Parlament estigués en contra de la terna, que totes les associacions professionals de la Justícia, n'hi ha de conservadors, n'hi ha de progressistes, estiguessin en contra de la decisió d'aquest Govern i del Grup Popular i que tots ells, els magistrats, els fiscals, els juristes, grups polítics, Col·legi d'Advocats, que és un dels col·legis més conservadors que hi ha, tots en contra de la decisió del Partit Popular. La veritat és que jo crec que això podria fer, de qualque manera, que almanco s'hagessin repensat la situació, que tenguessin dubtes sobre si havien actuat bé o no, però no és el cas, la veritat és que hi ha un dèficit democràtic molt important en el Grup Popular, en general, i en el seu president, en particular.

I és per tot això que creim encertada aquesta modificació del Reglament, que no es pot esperar a la reforma de l'Estatut, perquè poden succeir moltes coses, des que el pròxim Estatut modificat s'aprovi i que, per tant, no han de tornar a succeir temes com l'elecció d'aquesta terna, que va ser totalment desgraciada i que va tenir el rebuig de tota la societat, entre ells el Consell Insular de Mallorca, que, com vostès saben, representa també els ciutadans d'aquesta illa, perquè és la representació del 80% de tot Balears, i també el Consell Insular de Mallorca es va manifestar en contra de la terna i del sistema escollit pel grup Popular.

Creim que en democràcia no val tot, que la divisió de poders n'és el pilar bàsic, que s'ha de respectar, i vostès, senyors del Partit Popular, no ho varen fer, i és per això que és necessari modificar aquest Reglament, perquè abusos com aquest no tornin a succeir. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies. Per part d'Esquerra Unida, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Objectivament, el que va passar en aquest Parlament i que motiva aquesta proposició de modificació del Reglament de la cambra va ser un atemptat a la independència del poder judicial i, per tant, un atemptat a un dels principis fonamentals de qualsevol sistema democràtic.

En termes relatius, jo tenc la convicció que el que va passar en aquest Parlament és el major escàndol polític que ha passat a les Illes Balears en els darrers anys; en la meua opinió, molt pitjor que la mossegada dels 50 milions sobre els quals s'asseu el grup majoritari d'aquesta cambra; pitjor que la fundació Illes Balears; pitjor que el *Calviagate*, i pitjor que tot aquest seguit d'escàndols que han estat objecte de debat en aquest Parlament i en els mitjans de comunicació, perquè el que es va fer fa uns mesos en aquesta cambra era donar una passa qualitativa en aquesta mateixa línia, una passa qualitativa, la qual la Sra. Munar jo crec que ja descrit amb encert com a comportament mafiós, que és utilitzar el poder judicial precisament per tancar els casos de corrupció. Perquè si això s'ha produït, si aquest escàndol es va assumir, si el (...) polític inherent es va assumir per part del grup majoritari, no era per caprici, era perquè es necessitava una representació en el Tribunal Superior de Justícia que garantís una certa impunitat en casos de corrupció que poguessin ser solucionats en aquest tribunal.

És un comportament d'una extraordinària gravetat que ha suscitat el que no ha suscitat cap tipus de nomenament d'aquestes característiques a tot l'Estat espanyol, i mira que n'hi ha hagudes, de polèmiques, perquè els sistemes són imperfectes i perquè les intencions polítiques no sempre són les millors, però mai no s'havia produït aquesta manifestació unànime del Col·legi de Missers, de l'Associació de Juristes, de les tres associacions de magistrats de l'Estat espanyol, de diferents tendències, les quals no es posen d'acord ni en l'horà que és i que sobre aquesta qüestió varen fer, ni més ni manco, que un comunicat conjunt: Jueces para la Democracia, Asociación de Jueces Francisco de Vitoria, Asociación Profesional de la Magistratura. Mai no havien estat tan d'acord com per denunciar el comportament del grup majoritari d'aquesta cambra. Fins i tot el president del Tribunal Superior de Justícia, el Sr. Reigosa, "*se muestra indignado*", segons diu la premsa, "*por las declaraciones de quien se ha atrevido a hablar de representantes del PP en el Tribunal Superior de Justicia de Baleares. 'Por el amor de Dios', se lamentó Reigosa, insistiendo en que un magistrado nunca debe representar a nadie*".

Però aquesta peregrina teoria de la representació política en el Tribunal Superior ha estat defensada en pinya, per variar, podrien fer pinya per a altres coses, per la portaveu del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Maria Salom, qui, ja en el summum, jo en diria que de la manca de seny, argumenta la posició del Partit Popular dient que tanmateix, "*López Gayà es el juez del PSOE*". Això es diu amb tota tranquil·litat a la premsa pel president del partit, que diu a unes declaracions, que ara li toca en exclusiva al Grup Parlamentari del PP decidir sobre la terna, perquè d'altres decisions han tocat a uns altres, ara li toca al PP; el Sr. Carles Ripoll, que és el secretari general del PP. I el més cridaner de tot és aquest document, aquesta carta, signada pel president de la Comunitat Autònoma, president del Grup Parlamentari Popular, signada dia 24 d'octubre, on es diu entre d'altres coses "allò que no vull fer ni faré és negociar el nom dels representats proposats pel PP i no el nom dels representats proposats per l'esquerra. El representant del PSOE" -supòs que és el Sr. López Gayà, que estarà satisfetíssim de tota aquesta polèmica- "continuarà el seu mandat sense problemes". Per tant, lògicament, ja que s'ha jubilat el nostre representant -això ja no és entre cometes- el normal és que ara (...). "El problema que hi ha" -ara sí que és entre cometes- "no és el representant del PP, el problema és el representant del PP i del PSOE". Jo crec que això és... Cicciolina és bastant més pudibunda del que demostren aquestes línies. Jo me'n ric, naturalment, dels escàndols sexuals del Sr. Clinton, perquè això és empaït sexual a la Constitució de la pitjor espècie.

I front aquesta actitud, que és una actitud impresentable des de tots els punts de vista, se'ns proposa ara una reforma del Reglament, que al marge que evidentment supòs que no s'aprovarà, tampoc no és naturalment un remei absolut en front d'aquesta qüestió. *Lo que natura non da*, diuen, *Salamanca non presta*, i l'esperit democràtic que la natura no ha donat, el Reglament de la Cambra no ho prestarà. Es proposa un sistema que millora l'actual sistema, en el sentit que impedeix un cosa tan abominable, com és que un grup majoritari d'una cambra es pugui sentir amb el dret d'imposar-li una terna al Consell General del Poder Judicial feta a la mida dels seus interessos; i exigeix perquè això es pugui produir en qualsevol cas, és a dir per a l'elecció d'aquesta terna, una majoria qualificada de tres cinquenes parts dels diputats. És un mecanisme més sofisticat, és un mecanisme que implica un acord com a mínim entre les forces majoritàries de la Cambra, normalment les forces majoritàries, o almanco la majoritària i alguna o algunes de minoritàries, i que efectivament és una certa vacuna contra determinats excessos, però que tampoc no és, insistesc, cap tipus de panacea; perquè normalment el que fan els grups majoritaris amb aquest tipus de sistemes és establir un procediment de quotes pel qual la terna es reparteix entre els dos grups, o és possible fer-ho; i nosaltres pensam des d'Esquerra Unida que ni tan sols això és convenient. És a dir, que no basta simplement que el Consell General del Poder Judicial no tenguí una terna tan viciada com la que va tenir, sinó que és necessari promoure una acció política regida per l'esperit democràtic, pel sentit comú i per la independència del poder judicial.

El que políticament han de fer els grups d'aquesta cambra, tots ells, és cercar una fórmula de consens; el que han de fer és escoltar-se entre ells, naturalment, perquè aquí no es va fer ni una sola reunió per intentar pactar la terna; i escoltar la societat, escoltar les associacions de magistrats, escoltar les associacions de juristes, i fer una reflexió a partir de la qual efectivament es pugui elegir per unanimitat d'aquesta cambra una terna formada, com diu la Llei, per juristes de reconegut prestigi, que no tenguin cap tipus de sospita de comportament parcial o partidista, i que ofereixin confiança a la ciutadania i a aquesta cambra de fer de la manera més òptima possible la seva funció. Això és el que hauria de ser, i el que evidentment difícilment cap reglament pot garantir, que només un esperit democràtic, que evidentment no és el majoritari entre aquestes quatre parets, només un esperit democràtic, una manera de fer, una manera de veure les coses i d'enfocar la independència del poder judicial, entre d'altres coses, pot garantir.

Per tant nosaltres votarem favorablement a aquesta proposició del Grup Parlamentari Socialista. Ho farem evidentment sense calor, perquè pensam que no és garantia de res; però ho farem perquè lògicament i com a mínim ens vacuna contra aberracions democràtiques com les que va viure aquest parlament fa exactament sis mesos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup donarà suport a aquesta proposta del Grup Socialista de modificar el Reglament de la Cambra en el sentit d'imposar un consens mínim per a aprovar la terna que el Parlament presenta al Consell General del Poder Judicial per a l'elecció dels magistrats en el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. L'actuació grollera i irresponsable del Partit Popular amb motiu de la darrera elecció ens ha fet veure la urgència de regular aquesta qüestió i no permetre per altra ocasió un ús tan partidari de la justícia. Crèiem, ingènuament per ventura, que un mínim sentit del decòrum parlamentari, d'estima per la democràcia i les seves institucions, feia innecessària una regulació d'aquestes característiques. La feia convenient, en qualsevol cas, però l'havia de fer innecessària. Anàvem ben errats. Tots sabem que la democràcia, el poder en mans del poble, podria voler dir senzillament un govern de la majoria. En aquest sentit es podria votar democràticament un tirà, un dictador. No és el cas de les democràcies parlamentàries ni les democràcies occidentals. A les democràcies occidentals no hi ha un simple govern de la majoria, hi ha un joc delicat de pesos i contrapesos, de control de l'exercici del poder, d'un repartiment del poder.

Un dels principis fonamentals és el de la separació dels poders, un entre tants, teoritzat per Locke i que va estructurar Montesquieu a l'*Esperit de les lleis*. El model pretén que qui jutja si es compleix o no adequadament allò que ha regulat el legislador, el representant del poble sobirà, no sigui el propi legislador, ni encara menys l'encarregat d'executar aquelles lleis, com succeïa en temps del rei jutge o del noble jutge. Aquest avanç és fonamental en el control del poder polític, i es basa, naturalment, en el fet que aquest poder judicial sigui independent i sigui imparcial.

Certament és difícil establir qui pot controlar els legisladors, com hem vist aquesta mateixa setmana. Actualment la Llei Orgànica del Poder Judicial preveu que aquest parlament proposi ternes al Consell General del Poder Judicial per elegir dos dels seus cinc membres. Amb independència de la crítica o l'assumpció d'aquesta fórmula, cal en qualsevol cas un altre control, l'autocontrol, el control que dóna l'estima per les institucions democràtiques, i fer actuacions escrupolosament respectuoses amb la democràcia i els seus postulats, tot el contrari del que ha fet el PP amb motiu de la substitució del Sr. Zaforteza.

Com és possible que per proposar l'elecció del magistrat amb un sistema tan delicat com el que regula la Llei Orgànica del Poder Judicial el PP faci servir la majoria absoluta que ostenta en aquesta cambra, sense procurar, sense mirar d'obtenir el consens de la resta de grups. Potser és legal, ho és, però d'una grolleria parlamentària sense precedents. És una actitud perillosíssima i un atemptat contra el sentit, contra allò que hauria de ser interioritzat per qualsevol representant del poder. I entre tant, fins i tot havíem de sofrir el cinisme del portaveu del Govern, que afirmava que els partits no s'havien d'immiscuir en la justícia, i advocava per un canvi de la Llei Orgànica del Poder Judicial. Vaja manera d'aplicar aquests principis, aquestes premisses en l'actuació quotidiana rellevant.

El summum de despropòsits, també ja s'ha dit, el protagonitza el propi president del Govern, afirmant, i per escrit, que el magistrat Sr. Zaforteza era el representant del PP al Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, i ara el substituiria el Sr. Perera. Magre favor, com s'ha expressat ja, tant al prestigi d'aquests professionals com al propi sistema. Per l'amor de Déu!, es va exclamar, segons diu la premsa, el Sr. Reigosa davant aquestes declaracions; ell i, com s'ha dit també, tot un conjunt de col·lectius representatius: el Col·legi d'Advocats, l'Associació de Juristes, Jutges per la Democràcia, i tantes institucions d'aquest país. I és que, com s'ha apuntat, si un jutge és triat amb motiu de la seva militància, a qui deu lleialtat. Els càrrecs de confiança els col·loca un càrrec polític, els nomena i els cessa, i deu lleialtat a qui l'ha nomenat. És molt diferent que un militant sigui triat pels seus mèrits professionals, que sia triat amb motiu de la seva militància. Per descomptat que el nostre grup, que no tendria cap inconvenient a fer un elogi de la militància política en tots els seus aspectes, cívics i socials per part dels ciutadans, no farà cap persecució de cap militant. Però molt diferent és que l'argument per elegir algú per a un institució del poder judicial sigui la seva prèvia militància. És perillosíssim, com deia, i fa trontollar les bases del sistema.

La primera cosa que caldrà fer, a partir d'ara, més enllà d'aquestes reformes, seria suprimir l'aforament dels diputats, perquè, qui pot deixar de pensar que el PP pretén triar els jutges que l'han de jutjar?, la qual cosa és un absolut despropòsit del sistema. És un precedent perillosíssim que el que ha de ser jutjat primer triï el que l'ha de jutjar. El cop al prestigi de la justícia ja s'ha donat, i amb ell el desprestigi al sistema democràtic. Ens cal treballar ara per recompondre la desfeta. Aquesta mesura que avui es proposa pot ser insuficient, però va pel bon camí i rebrà el nostre suport. La veritat és que després d'aquesta llençada, d'aquest despropòsit del Partit Popular, creim que per higiene democràtica el més adequat seria que l'any 99 tinguin un altre paper a jugar en aquest país. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups parlamentaris que intervinguin en contra de la proposta de reforma del Reglament? Grup Parlamentari Popular, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec, Sr. Portaveu del Grup Socialista, que s'haguessin pogut guardar tots aquests insults, s'haguessin pogut guardar el temps i també la saliva, perquè si vostè ha participat a la ponència i a la comissió que estam reformant en aquests moments l'Estatut d'Autonomia, jo crec que queda ben clar quin és el tarannà del Grup Popular, què és el que ha votat el Partit Popular, que és el que s'ha incorporat a la reforma de l'Estatut respecte de l'elecció dels magistrats del Tribunal Superior de Justícia. I com que aquí ningú ho recorda i ningú ho vol dir, jo llegiré què és el que en aquest moment diu l'Estatut d'Autonomia que estam reformant, que diu que les ternes que el Parlament ha de presentar al Consell General del Poder Judicial per al nomenament dels magistrats del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears requeriran una majoria favorable de tres cinquenes parts dels diputats. El PP, el Grup Popular ha votat que sí a això. El PP està d'acord que les noves ternes hagin de tenir una majoria qualificada en aquest parlament. Però per què aquesta iniciativa, que jo ja vaig demanar a la Junta de Portaveus que es retiràs? Clar, en el seu dia, quan es va produir aquí la votació, els distints grups parlamentaris se'n varen anar d'aquesta cambra, i no varen voler votar. I què han de fer avui? Avui aprofiten això per poder fer el debat que en el seu dia no vàrem poder tenir en aquest parlament. Han aprofitat avui per xerrar, i jo crec que s'ha equivocat, Sr. Crespi, perquè el tarannà i la voluntat política del nostre grup és que les noves substitucions que s'hagin de fer d'aquests magistrats hagin de tenir una majoria qualificada. En aquest moment estam tramitant aquesta reforma; això ja està incorporat. Des del Grup Popular esperam que aquesta reforma es tramiti tan ràpidament com sigui possible.

El Grup Popular, senyores i senyors diputats, no coneix la cultura aquesta dels *capos* i dels mafiosos; el Grup Popular no en té constància, no la coneixem. Si vostès han reproduït aquí en certa manera segons quines paraules, es veu que vostès sí que coneixen quina és aquesta cultura, i vostès són els que coneixen quines són les maneres i les armes que tenen per actuar. Hàbits poc democràtics? cap ni un. El que vàrem fer aquí, en aquest parlament, fa una sèrie de mesos, va ser el que marquen les regles del joc. I curiosament aquestes regles del joc no les vàrem marcar des del Partit Popular, no vàrem ser nosaltres que vàrem marcar aquestes regles del joc i aquestes normes com i de quina manera s'havia de fer aquesta nova elecció; venia per una llei de Madrid, i venia per una ordre de Presidència, quan la Presidència estava en mans d'un altre president que no era del Partit Popular, sinó que era d'Unió Mallorquina; per la qual cosa nosaltres creim que l'únic que vàrem fer va ser posar en marxa els mecanismes que en aquell moment estaven establerts per a l'elecció d'aquest magistrat.

Però no vull entrar en el passat. Tots aquí han parlat del passat, del passat, del passat, i jo crec que hem d'anar a mirar el futur. Quina és la voluntat del Partit Popular? La voluntat és el que ja hem aprovat a aquesta reforma d'Estatut, el que diu en aquests moments el text.

Nosaltres demanam des del Partit Popular que retirin aquesta iniciativa, que aquesta iniciativa que vostès ens duen aquí de reformar el Reglament del Parlament no té sentit. Crec que és molt millor que ho contempli un Estatut d'Autonomia, que està per damunt de quin és el Reglament del Parlament. I estic segura que aquesta reforma que es tramitarà al Congrés tindrà màxima celeritat, es tramitarà ràpidament, i en qualsevol cas hi ha el compromís del Grup Popular -i per això també els demanaria que retirassin aquesta iniciativa-, el compromís des d'aquesta tribuna que si se es produeix qualche vacant o s'ha de fer qualche substitució, la voluntat del Grup Parlamentari Popular que s'hagi de triar per una majoria de tres quintes dels diputats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Naturalment no retirarem la proposició de llei; però a més, Sra. Salom, vostè es dirigia a mi, s'ha dirigit al portaveu del Grup Socialista. Jo no he parlat de màfia, no he utilitzat cap paraula més que la paraula "poc democràtic". Aquesta no la retir, no és un insult, és un adjectiu qualificatiu amb un adverbi de quantitat posat a davant, ni més ni menys, ni mafiosos..., no. Ni tan sols he utilitzat les perverses intencions que podien estar darrere nomenar un jutge representant del Partit Popular; ni tan sols. Però vostès varen pervertir un sistema que possiblement permet ser pervertit, com tota llei, naturalment que sí. Però això no priva que els ciutadans i les persones, al marge que qualche llei li deixi un forat l'utilitzi, no necessàriament estam obligats a delinquir quan la llei no contempla aquell delictes, no necessàriament, Sra. Salom.

I és ver que hem volgut parlar-ne, d'aquest tema. En volíem parlar el mes de novembre, que era quan era adequat parlar-ne; és ver, llavors el tema estava calent. Però jo crec que quan es produeix un fet d'aquestes característiques no és gens dolent que hi reflexionem i ho fem públicament aquí, perquè vostè, Sra. Salom, no ha desmuntat cap dels arguments que aquest portaveu i els altres portaveus...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci els diferents diputats, per favor.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Esperaré, perquè si no, la Sra. Salom no tindrà els instruments per contestar-me. Gràcies,

Pas sempre molta pena jo, però no es preocupi.

No ha rebut cap dels arguments que aquest portaveu i altres portaveus els han donat sobre la nefasta percepció de tot el cos jurídic d'aquesta comunitat i de l'Estat espanyol en relació a la manera com vostès havien actuat; perquè aquesta mateixa llei l'han aplicada tots i cadascun dels parlaments autonòmics, i a on s'ha creat aquest problema? Aquí, ni més ni pus, aquí. Fins i tot el Consell General del Poder Judicial va aprovar amb una sèrie d'abstencions produïdes per tot l'enrenou amb què va arribar la terna. Naturalment que sí. Però és que a més als propis implicats en la terna, vostès els feren un magre favor. El Sr. Montserrat diu -estava a la terna, se'n recorda. Li posaren vostès a la terna, se'n recorden?- "*Se hizo con los pies*", diu el Sr. Montserrat. Molestaren fins i tot els seus representants. En canvi el president del Grup Popular, del Partit Popular, manifestava als diaris que proposa que l'elecció de la terna es faci amb la unanimitat del Parlament. Jo no sé si volia dir que tots els altres ens plegàssim, o què volia dir això; però manifestava una intenció. I al mateix diari sortia un comunicat de tota i quanta associació de juristes hi ha, Jueces Francisco de Vitoria, Jueces para la Democracia, Asociación Profesional de la Magistratura..., quasi res!, quatre impresentables i desconeguts, que per què s'espanten? Sra. Salom, alarma social han creat, i avui jo crec que seria una penitència molt dolça votar que sí a

aquesta proposició, perquè l'hem inclosa a l'Estatut. I qui ha fet la proposta perquè s'inclouï? Vostè que està a la ponència - perquè jo no és que no hi vagi, a la ponència, és que no hi som, Sra. Salom- no digui "si vostè hagués anat a la ponència"; és que no hi puc anar perquè no hi som. Hi ha altres diputats d'aquest grup nostre que hi són. I a la Comissió tampoc no hi som, però això no implica que no sàpiga què, com, proposam les coses. I si aquí resulta que el Síndic de Greuges, el Síndic de Comptes, els nomenam per majoria qualificada, no ho hem de fer amb els jutges del Tribunal Superior de Justícia? Què és, que són una cosa com a més d'estar per casa? Jo crec que no.

I és ver que l'Estatut ho dirà, si l'aproven. L'ha de veure aquest parlament, ha de sortir d'aquest parlament, segurament vostès ja deuen comptar que el trauran, tenen majoria absoluta; i les Corts Generals també l'han d'aprovar. Quan? Diu que "farem via". Doncs miri, el Parlament de Madrid fa via, o no en fa. Que és, que vostès donaran ordres al president del Parlament de l'Estat espanyol? Supòs que tenen el seu ritme, i dediquen uns dies a unes coses i uns dies a unes altres. Per tant, Sra. Salom, el fet d'aprovar aquesta proposició no de llei no desvirtua cap altre procés, perquè ho haurem de fer tanmateix una vegada aprovat l'Estatut. Què és, que l'Estatut dirà una cosa i el Reglament el deixarem dient el que diu? No senyora, ho haurem de canviar. Canviem-ho avui, i si demà matí -Déu no ho vulgui- haguéssim de proveir una plaça d'aquestes, tendrem la norma que ens ho permet fer i no els permetrà a vostès dir que nomenaran una altra vegada els seus representants, o un altre grup polític que vol nomenar els seus. Jo crec que és una dolcíssima penitència pel pecat que varen cometre. I quan a un el capellà li posa poca penitència, se n'ha d'anar content i complir-la immediatament. Això és el que diuen les bones normes de comportament a la Santa Mare Església. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Salom, Grup Parlamentari Popular, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, crec que ha quedat ben clar en aquest parlament, en aquesta sala de plens, que han volgut avui aquí tenir el debat que no varen poder tenir en el seu dia perquè en lloc de complir amb el deure democràtic de venir aquí i donar les explicacions i votar, se'n varen anar del Ple per no participar en aquella votació. I com que no varen poder parlar i no va poder constar res en el *Diari de sessions*, han aprofitat avui aquesta iniciativa de modificar el Reglament per poder parlar del passat, del que va passar fa tres mesos, i així s'han entretengut durant mitja hora o durant tres quarts, parlant, i el resum de premsa, i tot el que va passar fa tres mesos. Hàbits poc democràtics, li repetesc, són uns hàbits que els hem posat nosaltres, en aquest cas, el que vostès consideren com a poc democràtic. Les regles del joc, les normes que s'han utilitzat per part d'aquest parlament, el sistema que s'ha emprat per part d'aquest ple a una determinada votació no els vàrem posar nosaltres, les varen posar en part amb una llei de Madrid, del seu partit, i amb una ordre de Presidència del Parlament, quan el president no era del Partit Popular. Nosaltres únicament les hem aplicades. Que no els ha agradat a vostès? A vostès no els agrada quasi res del que feim nosaltres, sempre estan en contra de tot. Tots s'ajunten per anar en contra nostra. Juntar-se vostès per posar iniciatives positives damunt la taula, cap ni una. Juntar-se per anar en contra del Partit Popular, està claríssim que tot d'una ho fan, i ho saben fer bastant bé.

Evidentment, que s'ha de modificar el Reglament d'aquest parlament. Una vegada que estigui aprovada la reforma de l'Estatut d'Autonomia s'ha haurà de modificar aquest reglament, però no només per aquest punt. S'haurà de modificar per un munt de qüestions que han incorporant i modificant distintes qüestions que figuren a la reforma de l'Estatut, i que això implicarà que una vegada aprovada en el Congrés dels Diputats aquest parlament haurà d'afrontar una reforma del Reglament de funcionament d'aquesta cambra, i serà aquí quan es canviaran totes aquestes qüestions.

Jo crec que amb aquesta iniciativa el que vol fer el PSOE és demagògia, i poder mantenir en aquest plenari un debat, quan saben quina és la voluntat, quina és la intenció del Partit Popular. I el Partit Popular ja ha donat suport a la proposta de la reforma que l'elecció dels nous magistrats hagi de tenir una majoria qualificada de tres cinquenes parts dels diputats d'aquesta cambra. Al Codi Penal, perquè vostè parlava de delictes, al Codi Penal només és delictes allò que està tipificat, amb la qual cosa moltes de les coses que s'han dit aquí no tenen, baix el nostre punt de vista, massa significat més que voler embullar la gent. I segons quines afirmacions que ha fet el Sr. Crespi, em preocupa que tot un secretari general del partit no sàpiga massa bé quins han estat els termes en què s'ha produït part d'aquesta reforma de l'Estatut. I jo com a penitència els demanaria que retirassin aquesta iniciativa, perquè la voluntat del nostre grup és que les noves vacants que s'hagin de triar com a nous magistrats tinguin una majoria qualificada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, i introduint la rectificació que en el seu dia es va fer de dues cinquenes parts per tres cinquenes parts, es passa a votació aquesta proposta de reforma del Reglament.

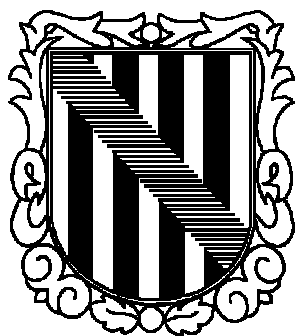
Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposta, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 30; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta proposta de reforma d'estatut.

I no havent-hi més assumptes que tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma